

DADZIS

Noskanējis
imantslochmelis@inbox.lv

2006

SATĪRAS UN HUMORA ŽURNĀLS
IZNĀK KOPŠ 1957. GADA
DIVAS REIZES MĒNESĪ

augusts

943

16

Nr.

Mūsu viešņa
**OLGA
RAJECKA**

...adījies, ka dziedot
tē ielido ods...

vapejlikumu.lv un
PALIKA Ē-LATI?

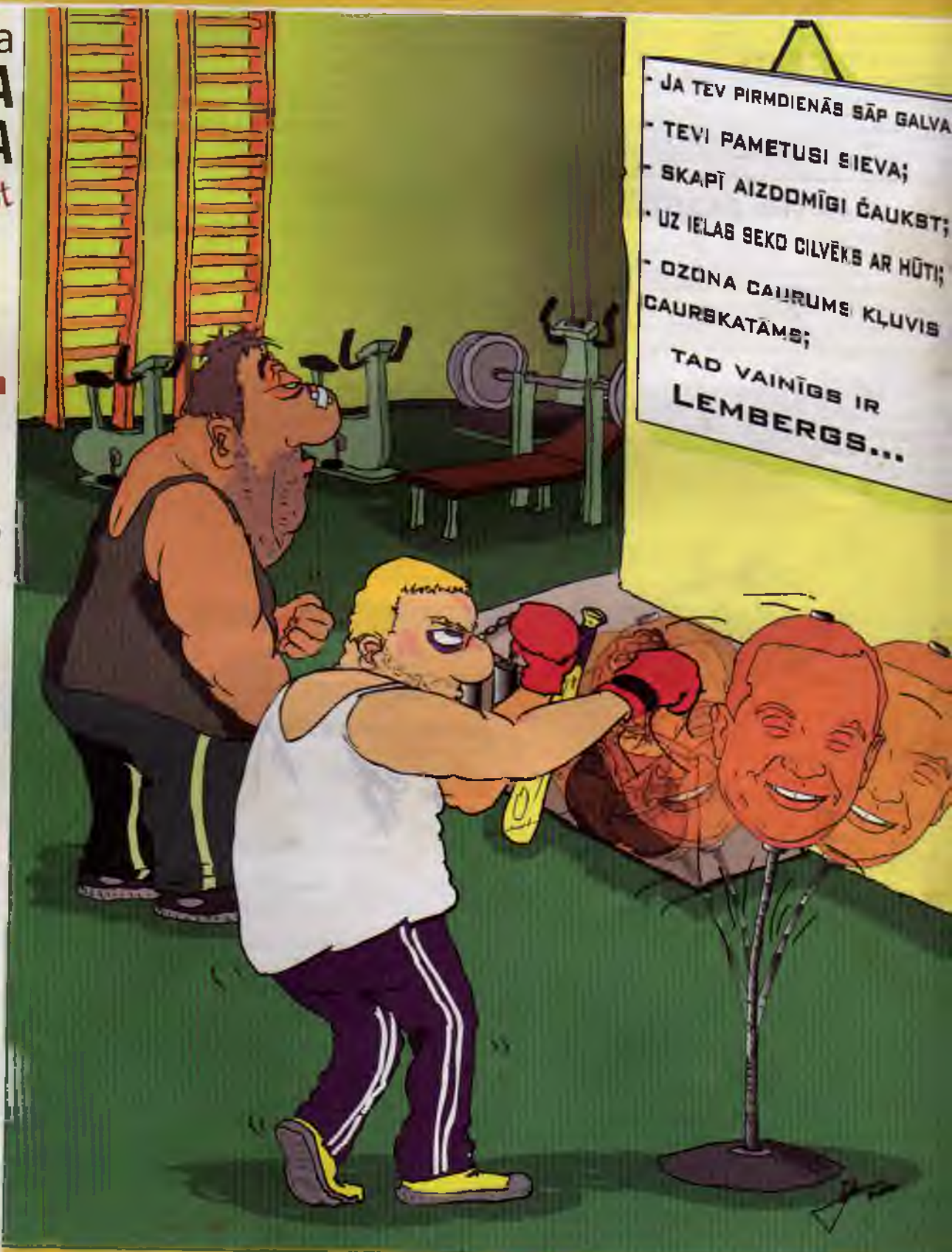
DIS
AVS
evi

āvīgs
tulbums
ek atalgots!

āras
ojums
eberina
olicētie

RĪ:

un velns
ēta pensionārei
šķeri un zīmuli

- JA TEV PIRMDIENĀS SĀP GALVA;
- TEVI PAMETUSI ŠIEVA;
- SKAPĪ AIZDOMĪGI ČAUKST;
- UZ IELAS SEKO CILVĒKS AR HŪTĪ;
- OZONA CAURUMS KĻUVIS
CAURSKATĀMS;
TAD VAINĪGS IR
LEMBERGS...

Z. ZAHARĀNS

LAT / RUS

ас у вас стоит IP - 87.110.193.126 он заблокирован.
По причине - откл. за neuplatu 12 ls, за 07.06.
Инаследствие вам на данный момент ваши IP адреса:

IP: 87.110.193.126
Netmask: 255.255.255.240
Gateway: 87.110.193.126
DNS: 81.198.180.1
DNS: 159.148.60.20

За дополнительной информацией обращайтесь:

SIA "GLOBAL DVA"
PVN Nr. LV40003605289
office: Ruses 5, Rīga,
phone/fax: 7404999
Ziepniķains: 7702407
mob. phone 00:00-24:00: 8808592
mob. phone: 9161200
e-mail: info@dva.lv, global@dva.lv
Juridiska adrese: Slokas 189-9, Rīga, LV-1067
A/S "Hansabanka", kods HABA LV22
konts: LV86HABA0551003311698

B

Labdien, DADŽĪ!

Kādā svelmainā vasaras pēcpusdienā pēc
tikama jūras gaisa baudīšanas atgriezies mājās
Ziepniķalnā, savā 10. stāva dzīvoklī, kur mani
īdija patikams vakara stundu rituāls – sarunu
augšs dators un internets! :) Ieslēdzu, skatos... pa-
dijās šāds paziņojums. (Skat. attēlu A, pēc tam
ēlu B.)

Tāds joks man gadījās pirmo reizi, jo kārtējais
aksājums jāveic līdz esošā mēneša 12. datumam,
tobrīd bija tikai divas nedēļas virs normas.
rasti kompānijas gaida trīs mēnešus, jo visādi
tu dzīvē gadās! Tās ir ieinteresētas nezaudēt
entus un vienmēr pretimnākošas. Dzīlās šaus-
as izlasīju paziņojumu vēlreiz un pēkšņi sajutu
i divainas vēsmas. Kur kaut ko līdzīgu jau esmu
ijusi? Ahā, atcerējos! Tas bija pirms gadiem 18,
d mēs vēl dzīvojām dzīlā stagnācijā un lielākais
vieša piedzīvojums bija aizbraukt uz tolaik jau

PA DADŽA MATERIĀLU PĒDĀM

Iepriekšējā DADŽA numurā lasījām kals-
vietes Sanitas rakstu *PIE VISA VAINĪGAS
RNAS*. Mums radās jautājums, kurš ir atbil-
gs par specializēto autostāvvietu ierīkošanu
vēkiem ar īpašām vajadzībām. Pēc padoma
rsāmies pie attiecīgajām instancēm.

Atgādinām, ka speciālas stāvvietas cilvē-
em ar kustību traucējumiem ir pieejamas
švaldībām piederošajās stāvvietās, uzrādot
opas Savienības vienoto stāvvietu karti,
var saņemt Ceļu Satiksmes Drošības de-
rtamentā (CSDD). (Tuvāku informāciju skatīt
www.sustento.lv)

Plānojot piedalīties masu pasākumos, lai
vairītos no neērtībām un nesaskaņām ar
ganizatoriem, iesakām par apmeklētāja spe-
lālām vajadzībām informēt organizatorus
vlaicīgi pirms pasākuma un vienoties par ie-
ējamo risinājumu.

Jautājumus par cilvēku ar invaliditāti pro-
ēmām var noskaidrot, zvanot atbalsta
ntram *Līdzīgs līdzīgam* pa telefonu 7802545.

Latvijas Cilvēku ar īpašām vajadzībām
sadarbības organizācija SUSTENTO

puskapitālistisko valsti Dienvidslāviju. Naudas
summa, ko drikstēja samainīt, bija ierobežota,
tādēļ katrs iegūtais nieciņš varēja pārtapt su-
venīrā. Es, humoru mīlot, starp visiem citiem jau-
kumiem atvedu arī kādu uzrakstu, ar kuru bija
pārlimēts tualetes pods: ZA VASHU ZASCITU
DEZINFICIROVANO! Tagad beidzot sapratu, no
kurienes tiek raidīti kompānijas **Global DVA** in-
terneta fluidi – no tagadējās Horvātijas, jo arī pa-
ziņojumā ir teksts: **Sakarā ar otkl. za neuplatu
12 ls...**

Samaksāju tajā pašā dienā, bet internets netika
pieslēgts. Lai gan visos paziņojumos par minētās
kompānijas darbību ir skaidri un gaiši rakstīts,
ka var zvanīt 24 stundas diennakti, neviens uz
maniem astoņiem telefona zvaniem neatbildēja.
Kāds tur brīnūs, Horvātijā droši vien ir cits darba
režīms! Varbūt arī Ziepniķkalna birojs ir **za moju
zascitu dezinficirovan!**

Ar cieņu – vienkārši **MARIJA**

LAT / RUS

□□Pašlaik Jūsu IP adrese - 87.110.193.126 ir bloķēta.

Sakarā ar otkl. za neuplatu 12 ls, za 07.06.

Jūsu IP konfigurācijas ieraksti:

IP: 87.110.193.126
Netmask: 255.255.255.240
Gateway: 87.110.193.126
DNS: 81.198.180.1
DNS: 159.148.60.20

Par papildus informāciju interesēties:

SIA "GLOBAL DVA"
PVN Nr. LV40003605289
office: Ruses 5, Rīga,
phone/fax: 7404999
Ziepniķains: 7702407
mob. phone 00:00-24:00: 8808592
mob. phone: 9161200
e-mail: info@dva.lv, global@dva.lv
Juridiska adrese: Slokas 189-9, Rīga, LV-1067
A/S "Hansabanka", kods HABA LV22
konts: LV86HABA0551003311698

TĀS KARSTĀS VASARAS DĒĻ...

... mācību grāmatu un piena cenas būšot par
30-50 % augstākas.

... sēnes varot atrast tikai izsutušās pirkst-
starpās.

... policisti nav aizturējuši nevienu nesank-
cionētā *Praida* dalībnieku, toties arestējuši tos,
kas viņu vietā centušies izklidināt nelikumīgo
mītiņu.

... vairāki policisti lietojuši pārāk stipru
ūdentīņu un izraisījuši smagas avārijas un šau-
dišanas.

... no DADŽA 14. numura izbiris rekordliels
burtu skaits. Atradējus lūdzu griezties redakcijā.
ANDRIS OZOLIŅŠ no Limbažiem

DADŽIS: Pēc tikko nolijušā lietussēnes, ce-
rams, augs arī mežos, bet DADŽA zudušie burti
jāmeklē stipri pārkarsušajās tipogrāfijas maši-
nās. Redakcijas darbinieki tipogrāfijas vārdā ļoti
atvainojas par divaino *bezburtu slengu*, kas bija
sastopams pēdējos žurnāla numuros.

KUR AITAS, TUR...

Nu ja, ka cirpēji! Visretāk tādās situācijās vei-
cas lētticīgajiem un labsirdīgajiem muļķīgiem
jeb trešajiem tēvadēliem. Esmu trešā tēvameita.
Mūžīgi man uzkuļas visādi preču izplatītāji, pat
dzīvoklī tiek klāt. Vienmēr beidzas ar to, ka no-
pērku, saizina Dievs, kādu lietu, atdodot gandrīz
vai pēdējo naudu.

Bija algas diena, vakarā skolā žetonu vakars.
No bankomāta izņēmu 50 latus, vēl bija jāieskrien
frizētavā, jānopērk kāds apģērba gabals un jātiek
līdz mājām, tad uz skolu. Steidzos, neskatījos ne pa
labi, ne pa kreisi, tomēr gājēju ieliņā man piesitās
viens tips ar lielu tašu.

Čigāns, ne čigāns, bet lauzītā krievu valodā
bēra, ka esot no Polijas, netiekot atpakaļ, viņa uz-
ņēmumam esot jubileja, tāpēc te, Latvijā, dāvinot
cilvēkiem šo to par velti. Teicu, ka nav laika, ka
steidzos tā, ka zeme deg zem kājām, bet šis ar
visu tašu turējās līdzās. Viņam esot dāvana no
firmas arī man – skaists halāts /kā par nelaimi, es
gadiem ilgi nevaru atrast sev halātu ne tirgū, ne
veikalā/. Jā, tas gan man nebūtu par nāvi. Nu viņš
kļuva drošāks, došot arī meitai, ja man tāda esot
/meita man arī ir ne viena vien/. Prasu, kā domājus
– Tiešām tā arī dāvināsi, par velti? – Jā, jā, viss
būšot par velti. Bijām tikuši gandrīz līdz manai
frizētavai, kad vīrelis, apkārt lūrēdams, ieteicās,
ka vajagot pāiet kādā klusākā vītiņā. Kā tad! Un
es, aita, protams, viņam līdzī. Pagalminā pie alus
pagraba viņu izvilka no somas vispirms vienu
iesaiņotu paku, tad otru. Gribēju paskatīties, vai ir
mans izmērs. Vīrelis sabijās, lai tā nedarot: – Derēs,
derēs! – Viņš taču to redzot. Tad nu atklājās, ka
dāvana nemaz netiek šķīņkota par pliku velti.
Vajagot ziedot drusku, lai viņš varot tikt atpakaļ
uz to savu Poliju. Divus halātus taču par velti man
esot iedevis. Es kā muļķe vilku ārā pilno maku.
Došu piecīti, domāju, bet viņš saka, lai dodot
desmit, atdošot man visas tās panckas. Bailīgi
skatīdamies apkārt, mudīgi iestūma savas peke-
les manā ķesēlē, pakēra desmit latus un aizmetās
pa ielu, atpakaļ neskatīdamies. Vēl pa to starpu
bija prasījis, vai es te, no pilsētas, vai tālāk. – Tālāk,
tālāk! – es atbildēju un viņš sapriecājās.

Tikusi mājās, attaisīju divainā poļa dotās pe-
keles. Humpalas! Vecas, nemazgātas vestes, lin-
draki, bezformas blūzes. Nosvīdu, jutu, ka smirda
īsna māja. Tāpēc jau pēc pāris minūtēm visu šo
balvu fondu ielurgoju atkritumos pie ārdurvīm.
Poli vēl šad tad manīju un sapratu, ka tepat Jelga-
vā vien viņš dzīvo. Tā kā, ļaudis, – uzmanās!

L. VĪTIŅA

Rakstiet mums! Žurnāla "Dadzis" redakcija Graudu iela 68 - A318, LV1058 e-pasts: redakcija@dadzis.lv Tālr.: 7611708, fakss: 7611018

Žurnāls "Dadzis", iznāk kopš 1957. gada divas reizes mēnesī, reģ. apl. Nr. 000701251, ISSN 1691-2519. Iespiests LĢIA tipogrāfijā "Latvijas karte". Izdevējs SIA "Humora institūts".
n. reģ. Nr. 40003757328, Graudu iela 68-A 318, Rīga, LV-1058. Tālr. 7611708, fakss 7611018, e-pasts: redakcija@dadzis.lv, www.dadzis.lv. Galvenais redaktors Andris Ruģēns.
Humora nodaļas redaktore Kristīne Augstkalne. Mākslinieks maketētājs Dainis Breikšs. Reklāmas ievietošana: tālr. 26612277, e-pasts: reklama@dadzis.lv

© Pārpublicējot materiālus, nepieciešama SIA "Humora institūts" atļauja.

JĀ, ZEMNIEKS, TĀ IR CITA LIETA!

ta, reiz mācītājs strostējis zemnieku par nu. Lieta nonākusi jau līdz mūžīgām moles uguni, kad pārbiedētais zemnieks bikli es:

enigtēvs, bet baronlielskungs arī dzer!
zemnieks, tā ir cita lieta! Viņš drikst, viņam un viņam pienākas! Āmen! – atteicis mā-

strēgumstundās, tuvojoties Vanšu tiltam daugavas puses, katru dienu var vērot ašinas, kuru vadītāji vienā mierā šķērso braukto sadales svītru un pa pretējo braukjoslu, apdzēnot pārējās mašīnas, pirmie uc uz tilta. Viens otrs numurs šķiet tāds bazistams... Viņi drikst un viņiem pienākas!

tāsta, ka Latvijā tiesu vara bargi sodot us sīkus likumpārkāpējus, nodokļu ne-tājus, *pieclatu* ceļu policistus un citus ranga valsts un pilsoņu apzadzējus. To d ieminas par *Latvenergo* trim miljoniem, *Baltija* afēru vai izgaisušām ES naudām, a kļūst ne tikai akla, bet arī kurla. Kā nu

ne – kurš gan nezina lielos kombinatorus, kuri stāv aiz miljonu afērām?! Viņi drikst un viņiem pienākas! Āmen!

● Pirmsvēlēšanu karstumā, klausoties politisko lakstīgalu treļļos, parastam vēlētājam galva noreibst vairāk nekā zemniekam savulaik no *dzimtenītes*. Bez maz katra partija sola piena upes un ķiseļa krastus, piparkūku mājiņas un Laimes lāci. Un vai nav arī? Tiesa gan, piparkūku mājiņās ar lāci pie durvim pēc tam dzīvo paši solītāji un viņi ir arī tie, kuri mazgājas piena upēs, bet – viņi drikst un viņiem pienākas! Āmen!

● Kad izšķīrās jautājums par Latvijas dalību ES un mēs tikām aicināti un pārliecināti, cik ļoti būtiski un nepieciešami mums visiem ir at-rasties brālīgās Eiropas tautu saimē un kādus demokrātijas kalngalus mēs tur sasniegsim, vai toreiz kaut viens demokrātijas vilinātājsputns ar saldo balsi kaut ar pusvārdu minēja, ka Eiropas demokrātijas kritēriji ir atteikšanās no nacionālās pašcieņas, kā tas notika 16. martā, un ka šis demokrātijas kalnu sniegotajās virsotnēs mūs sagaidīs homoseksuālā varavīksne

kā Eiropas *kultūras* un *cilvēktiesību* augstākais sasniegums? Kas sagaidītu vienkāršu pilsoni par šādu puspatiesības paušanu? Toties viņi drikst un viņiem pienākas! Āmen!

● Nedaudz vairāk par mēnesi mūs šķir no kārtējām Saeimas vēlēšanām. Potenciālie ļaundari ir atrasti, lomas sadalītas, pa Rīgas ielām klist aizdomīgi vīri ar hūtēm un tumšām brillēm, kuri seko nevainīgiem spalvas bruņiniekiem, no Lat-gales ezeru dzilēm uzpeld aizdomīgas melnas lādes ar pirātu kasēm, vārdu sakot – vēlētājs pēc labāko Hičkoka šausmu filmu scenārija tiek sagatavots bezmaz asiņainiem notikumiem. No skatuves otras puses savukārt parādās Orvela varoņi ar saukli *visi ir labi, jauki un vienlīdzīgi*, klusi piebilstot – *tikai mūsējie ir vienlīdzīgāki par citiem!* Aizkars paveras, izrāde var sākties. Izrāde ar galveno balvu – varu valsti uz turpmākiem četriem gadiem, ko šoreiz pasniedz mazais cil-vēks, vēlētājs. Šoreiz viņš to drikst un viņam pie-nākas. Āmen!

Novēlot jautru skatīšanos un pareizu izvēli,
Jūsu DADZIS

J. Bulikinas karikatūras

POLITISMI

J. Kārklīņa zīmējums

Tas, kura pusē ir vairākums, vienmēr ir at-patīgs un gudrs.

/Dizraeli/

Loģika ir māksla kļūdīties, paliekot pārlie-cinātam par savu taisnību.

/Dž. U. Kračs/

Nepietiek ar to, ka jūsu vārdi bijuši trāpīgi, ir svarīgi, lai tie vērstos pie cilvēkiem.

/Lecs/

Ideoloģisko nevainību ir viegli saglabāt, ja neviens to neapdraud.

/A. Bitovs/

VISTOTĀ GRILVASARA

Gaļas kombināti priekā,
Vaļā tiek no visa liekā.
Putnus nespēj šķirot, smādēt,
Jāsteidz sabāzt marinādē.

Noliktavās tukšs kā makā,
Visu izpērk steigā trakā.
Prece, kas vēl nesen tabu,
Veikaliem nes peļņu labu.

Vai gan jauns pie prāta turams,
Labs tam viss, kas iesmā durams.
Malā bīdot našu riņķus,
Stūķē mutē vistu šķīņķus.

Vecie novaid: – Atšaus līpas.
Vai šiem bail no putnu gripas?
Slavē Džonūs, slavē Bilus,
Kas te ievazāja grilus.

INĀRA ŠTEINBERGA

NO UZDEVUMU KRĀJUMA BLONDINĒM

SAVIENOJIET PUNKTUS A-B-C TĀ, LAI SAVIENOJUMU LĪNIJAS NEKRUSTOTOS

A

B

C

PAREIZI ATZĪMĒJIET IEGŪTO FIGŪRU

CITS VARIANTS.....

CITS VARIANTS.....

CITS VARIANTS.....

TRISTŪRIS

ARĪ TESTS

G. Ziemeļis

100 gramu un kultūra

Vērotāja rokasgrāmata

- **Esat skaidrā.** Stāvoklis sastopams agrā bērnībā. Ar izbrīna pilnām acīm jūs vērojat pasauli un tverat katru mirkli. Rodas vēlme kļūt par varoni.
- **Viegls reibonis.** Novērojams pēc pirmās divlitru kokakolas pudeles izdzeršanas. Jūs gluži kā pēc alus skrienat uz tualeti un apjaušat, ka blakus plašajiem skvēriem un ielām eksistē arī tumši ūķi.
- **Vidējs reibonis.** Iestājas pēc pirmās alus pudeles. Ar izbrīnu vērojat sava ķermeņa kustības, cenšaties atcerēties kādu anekdoti, bet nekas pieklājīgs nenāk prātā. Jūtaties muļķīgi. Vai tiešām tāpat būs ar prezervatīviem?
- **Smags reibonis.** Kopš atklājāt, ka alus kvalitāte ir tieši proporcionāla izdzertajam daudzumam, esat īsta sabiedrības dvēsele.
- **Trīskārši smags reibonis.** Kāds kļūdijies un ielējis jūsu glāzē reti riebiņu dzērienu – šnabi. Jūs zināt, ka alus ir dievīgs, bet šnabis nav baudāms. Un tomēr... ja pamēģinātu tos sajaukt?
- **Nenormāls reibonis.** Šnabi jūs varētu ieliet arī pats, ja vien tas nebūtu beidzies. Labi, ka ir draugi un spirts. Jūs nomierināties tikai pēc tam, kad kāds izsaucies: – *leļģiet taču viņam, varbūt aizmigs un liksies mierā.*
- **Apgarotība.** Ar izbrīna pilnām acīm jūs vērojat pasauli un tverat katru mirkli. Rodas vēlme kļūt par varoni.

TESTS

VAI ESAT TAUPIĢS?

abiem vecākajiem dviņu pāriem ir pien laiks sagādāt visu skolai nepieciešamo.

A. – *Sajā pasaulē jums ir būtiski zināt c lietas, – jūs teiksiet dviņiem. – Pirmkārt, ka skola bērnus deģenerē, otrkārt, ka gudrā cilvēks pasaulē ir jūsu tētis! Sakarā ar 1. sept. svinībām atļauju nomainīt pamperus un ģimies pie mācībām!*

B. Dēlam jūs iedosiet dažus *Kinder Surp* lai viņš tos iemaina pret pirmklasnieku gursomām un rakstāmpiederumiem. Meitu sūtīsiet pie vecākās māsiņas pēc vecām māgrāmatām. Piemetīsiet šim pasākumam v latas, un arī burtnīcām sanāks!

C. Jūs ievietosiet avizē pāris apmaksātu ra par Latvijas dviņiem – brīnumbērniem un siet izskatīt izdevīgākos skolu piedāvājumus

4. Jūs esat noplūdinājis apakšstāva mīna dzīvokli. Viņš par šo postījumu pie sa milzīgu summu vai noplūdināto ist. remontu.

A. Čakli strādājot jūsu vadībā, sieva ar bērni kaimiņa dzīvokli spēs izremontēt pāris nec laikā.

B. Nopirksiet pāris brendiju un pēc ja vakara kopā ar kaimiņu izrādīsies, ka viņš jau plānojis remontēt noplūdināto istabu, bet kādi nav spējis saņemt.

C. Noligsiet labāko jums zināmo celtnieci firmu, īpaši sarunāties, lai viņi izcili izremo kaimiņa dzīvokli, un, tad, kad viņam tiks sniegts rēķins, jūsu pozīcijas mainīsies.

5. Jūs esat loterijā laimējis 50 tūkstošus. jums pēkšņi ir atcerējušies sen aizmirsti draugi un paziņas. Viņus visus nomoka kā nebūt, tikai ar naudas palīdzību atrisinā problēma.

A. Kāda loterija? Par ko ir runa? Neko nezir B. Nespēdams saprast, kā būtu pareizāk koties pret to vai šito radu, draugu vai paziņu, sarikosiet vēl vienas dzimšanas svinības. Šoi tā kārtīgāk. Dzīve atgriežas vecajās slīdēs.

C. Par laimēto naudu jūs nopirksiet ves lērumu dažādu loterijas biļešu un izdalīsiet savam radu, draugu un paziņu pulkam. Jūs kopā laimējat vairākus miljonus latu. Pasa tiek nolikta uz ausīm!

A variants

Vai tas esat jūs, kas mūždien izseko savu mā peli, lai atņemtu tai sierīņu?

B variants

Jūsu dzīve ir kā zebras mugura – melna svīta balta svītra, melna svītra, balta svītra, bet tālā jūsu jau pats zināt.

C variants

Dod jums vaļu, un jūs notriektu visu Pie Ceļa galaktiku! Labi, ka Latvijas likumdošana nepieļauj!

DZINTARS MELN

KURMJA RAKUMI

- Kad sirds dzīst, tad niez mēle.
- Ja grūti sameklēt vainu, tiek meklēts vainī gais.
- Arī sevi atrodot, var gadīties vilties.
- Asaras pievilina advokātus.
- Aizliegtiem augļiem bojājumus nemana.

FRANCIS USĀNS & K. A

DADŽA VIESIS

**DADZIS nolēmis izlocīt vecos kaulus dejamos. Lai būtu pienācīgas dejas, jābūt pienācīgai mūzikai! Tādēļ DADZIS par mūzikas ekspe-
ciemā aicinājis Olgu Rajecku, viņas atbilst šim amatam, domāju, šaubas nerada. Kar-
tiek piemeklētas taktis, DADZIS sāk sarunu
par citām, ne mazāk svarīgām lietām.**

jāskrien, bet – čiks un gatavs, vajag
uz tualeti! Taču tā tas ir daudziem
mūziķiem.

DADZIS: – Katrai zvaigznei
obligāta piedeva ir fani. Vai ir
gadījušies kādi neaizmirstami
atbalstītāji?

O.R.: – Ir bijuši dažādi. Reiz bija
viens jocīgs gadījums – dziedājām,
manuprāt, Līmbažos. Uz skatuves
uzkāpj puisis un priecīgs man
pasniedz ziedus. Faktiski tie pat
nebija ziedi, bet zars no krūma
ar baltiem ziediem, neatceros,
kādiem. Paiet kāds brītiņš, viņš
atkal nes tos pašus ziedus. Tā
viņš nesa vairākas reizes, kamēr
bija skaidrs, ka viņš ir nolauzis
visus zarus baltajam krūmam pie

kultūras nama! To, protams, visi pamanīja, un
nabaga puisim nācās samaksāt par nodarīto
zaudējumu.

Siltas atmiņas man saistās ar Latgales pusi, kur
bijām turnejā. Katrā vietā tikām uz-
ņemti kā mājās, un tās puses cilvēku
sirsnība ir vienkārši neapraķstāma!

DADZIS: – Un misēkļi uz ska-
tuves?

O.R.: – Ir gadījies, ka man, dziedot
dziesmu, mutē ielido ods un es it kā
aizrijos, man iedod padzerties, un
es atkal aizrijos! Ir jau arī bijis, ka,
piemēram, dziedam, bet uz skatuves
uznāk kāds no skatītājiem un vēlas
pārņemt iniciatīvu.

DADZIS: – Vai no *Olgas disenītes*
laikiem nav palikusi prātā kāda
kolorīta zvaigzne?

O.R.: – Visi bērni ir interesanti un
atraktīvi un paši par sevi ir zvaigz-
nes. Taču, gan vadot pasākumus,
gan *Olgas disenītes* ievēroju, ka allaž
bērnu bariņā ir viens aktivists, vis-
žīglākais un runīgākais no visiem.
Tas mazais ir gatavs riktīgi runāties,
un viņam var visu paprasīt, viņš
arī godīgi atbildēs. Piemēram, kur
strādā tavs tētis? Man ļoti patīk, kad
bērni ir atklāti un gatavi runāties. Tā
ir apbrīnojama īpašība, ko vajag sevi
nosargāt.

DADZIS: – Arī bērībā jūs bijāt
tāda jestra un runīga?

O.R.: – Diezgan. Biju arī gana
viltīga – atceros, kad brālis bija slims,
mamma viņam vienmēr pievērsa
daudz uzmanības. Man jau arī gri-
bējās tās uzmanības, tādēļ ielīdu
jāņogu krūmā, sasmērēju degunu ar
jāņogu, it kā būtu sasitusi degunu,
un saucu pēc mammas. Mamma
atskrien, bet man no deguna lien
ārā jāņoga... Vēl arī tētīm ausi iebāzu
pūpolu, tā ka to nevarēja tik vienkārši izvilkt.

DADZIS: – Vai Marija ir tikpat žiperīga
mamma?

O.R.: – Marija man ir ļoti prātīga un ru-
meitene, viņa reizēm arī mēdz tādus joku
teikt, ka jābrīnās!

DADZIS: – Jums esot hobijs – kurpes. V
var dēvēt par atkarību?

O.R.: – Jā, kurpes ir mana vājība! Man to
jās ir... nu ļoti daudz! Reizēm kādas atrod
brīnos – vai tad man tādas arī ir? Jau aizmi-
kādas kurpes sapirktas. Marija ļoti aktīvi c-
pret šo manu slimību. Katru reizi, kad ejam
kurpju veikaliem, viņa saka: – *Mammu, tev j*
kurpes, te neiesim! – Taču pēdējā laika joks ir
ka Marija nopēla zābakus, ko biju noskat-
tie bija tādi pusgari, smagi zābaki, un viņa ti-
– *Mamma, tā kā tās zvejnieka dēls!*

DADZIS: – Ko jūs novēlētu DADŽA I
tājiem?

O.R.: – Smieties pašiem par sevi un būt v-
mēr uz jautras nots!

DADZIS: – Paldies!

DADZIS: – Pēc dabas jūs esat joku stāstītāja
vai arī vairāk patīk smieties par citu jokiem?

OLGA RAJECKA: – Grūti atbildēt uz šādu jau-
tājumu. Es atceros, nesen ar Mariju (*dziedātājas*
meita Marija) braucām slēpot uz Itāliju un tur
bija tik lieliska kompānija, ka joki raisījās paši
no sevis. Tad uzreiz rodas mijiedarbība un tu
nedomā, kurš ir jokotājs un kurš tikai smejas.

DADZIS: – Kurš *Eolikas* komandā ir smiek-
līgākais un atraktīvākais?

O.R.: – Mēs visi esam gatavi jokot un smidzināt
cits citu. *Eolika* jokojam nemitīgi, praktiski visi
četri. Ilona, piemēram, vienmēr zina daudz anek-
došu un tad tās stāsta savā interpretācijā. Citreiz
vienu anekdoti, ja mums tā ļoti patīk, stāstām
pat gadiem, tad tā ir kā mūsu himna. Reizēm tā
sasmidzinām viens otru, ka busiņš, kurā braucam
uz koncertu, apstājas, lai varam izsmieties.

DADZIS: – Vai no jums pazīstamiem mū-
ziķiem ir kāds izcils joku plēšējs?

O.R.: – *Dāmu popā* mums ir savi joki, *Turaidas*
rozē citi, *Eolika* vēl citi un, piemēram, ar Ufo un
Fredī pavisam savādāki. Kā jau teicu, joki un
jautriba ir atkarīga no kompānijas, tādēļ nevaru
nosaukt nevienu konkrētu jokdari. Mūziķi jau ir
ļoti atraktīvi. Citreiz var uztaisīt pasākumu, bet,
ja cilvēki nav draugos ar humoru, nekas nesanāk,
o jābūt taču uz pozitīvas nots.

DADZIS: – Vai mēdzat viens otru *nest*
auri?

O.R.: – Protams! Gadījumu ir tik daudz, ka pat
grūti atcerēties. Piemēram, reiz turnejas laikā
Eolikai uzdāvināja lielu vāzi. Uzdevām vienam
no grupas biedriem vāzi uzraudzīt un nēsāt
idzi. Bet mēs ar Ilonu visu tūres laiku slepeni
ikām vāzē iekšā dažādus krāmus – dakšiņas
no ēdnicām, šķēres un tamlīdzīgas lietas. Vā-
zes nesējs tikai brīnījās, kādēļ vāze kļūst arvien
magāka un smagāka. Beigās mājupceļā, lidos-
ā viņš ieraudzīja, ka vāzei ir arī smags saturs.

DADZIS: – Vai jums ir gadījies sasiegt ar
impu drudzi pirms kāpšanas uz skatuves?

O.R.: – Īsti ne, ja neskaita to, ka katru reizi pirms
kāpšanas uz skatuves man obligāti vajag iet
uz tualeti. Esmu apģērbusies, uzkrāsojusies, tūlīt

KO PAR OLGU SAKA...

MĀRTIŅŠ FREIMANIS, mūziķis Par Olgu: *Tumsas mūza.*

Oldzīts ir viennozīmīgs mūsu kompānijas joku autors. Kā nāk Olga, citi var muti turēt ciet, jo viņa pilnībā pārņem iniciāli. Viņa ir arī bijusi mūza dziesmai *Dzīve kā košums*, jo viņa kompānijā izveidoja jaunu saukli – *košums*, un viņa ir šī absolūtā autore. Tā patieso nozīmi zinām tikai mēs un viņa.

Oldzītei, kad mazliet, tā teikt, *patusēts*, parādās īpatnējs tembrs. Lauris (mūziķis Lauris Reiniks) ir iemācījies perfekti atdarināt. Šogad, no rīta pēc Jaunā gada svinībām, Laura Rūta (dziedātāja Rūta Reinika) saka, ka jāskatoties *Panorāma* sapratām, kāpēc. Izrādās, apmēram piecos vai sešos no rīta ar Lauri ir intervējuši. Kā jau pēc krietnām Jaunā gada svinībām fakti atcerējāties diezgan mīglaini. Lauris ļoti sabijās, ka viņš runājis šajā Olgas intonācijā.

BETMENC (BOROWA MC), mūziķis Par Olgu: Mēs esam stāvā sajūsmā!

Mēs ar Ingaru esam stāvā sajūsmā par Olgu Rajecku. Latīņu mūzikā otru tādu sievieti nepazīstu! Iepazīnāties ar viņu vēl nekā pirms gada un pēc tam, kad dziedājam festivālā *Osvētki*, pēc mūsu uzstāšanās viņa taisnā soli nāca pie mums un sāka sēt Guntru, kā jāizturas uz skatuves, par pareizo balss tembru tamlīdzīgi. Mums ar Ingaru tas likās fantastiski! Nezinu garu Guntrai. Tas bija krietns padoms no laba cilvēka!

LAURIS REINIKS, mūziķis Par Olgu: Viņa ir smieklīgākā Latvijas dziedātāja.

Olga tiešām ir smieklīgākā Latvijas dziedātāja. Labā nozīmē protams. Viņa ir ļoti ātras dabas, temperamentīga, uz skatuves dzīva un ļoti runātīga. Lai gan tad, kad bijām pie viņas ciemos, ļoti klusa un mierīga. Īsta namamāte. Vēl viņa apbrīnoju tiešumu, viņa spēj jebkuram acīs pateikt, ko domā, bez tam tā, ka visiem muļķiem. Tā ir pozitīva īpašība. Reizēm gan viņai gadās kādu apvairītu, taču tas notiek tikai ar cilvēkiem, kuriem nav humora izjūtas.

DZINTRIS KOLĀTS, LPIA izpilddirektors Par Olgu: Olga ir īsts dabasbērns.

Domāju, ka Olgas balss ir dabas dota. Viņa pati ir dabasbērns. Atklāta gan komunikācijā, gan attiecībās. Pret visiem izturas vienādi. Viņai piemīt enerģija, kas fascinē. Liels pārsteigums man bija uzzinot, ka Olga rīko bērnu *dizenītes*, jo tur tomēr menedžmenta būšana. Taču acīmredzami ir pierādījis, ka pasākums ir veiksmīgi organizēts, jo pastāv jau daudzus gadus!

Nesmejies!!!

KATRAM PUIŠELIM PA POLICISTA

MŪSU MOBILĀ ZEBRA
PALĪDZĒS CILVĒKIEM
TIKT PĀRI IELĀM AR
INTENSĪVU SATIKSMI...

Z. Zaharāns

Padomājiēt loģiski, mīļie līdzpilsoņi, cik ilgi mēs tikai vaimanāsim un, rokas saņēmuši, noraudzīsimies policijas bezdarbībā? Cik ilgi, es jums prasu?! Palasi avīzi, paskaties zilo draugu /nepārprotiet, lūdzu, es nedomāju mūsu varavīkšņaino diplomātu, bet gan televizoru! un ķer pēc sirdsžālēm! Mūsu bērniņi, mūsu lolojumi! Kā iekāpj autiņā, kā uzspiež uz pedāliša – tā gatavs! Vai nu dakteris jāsauc, vai mācītājs! Par autiņu vispār nerunāsim, to sagrābj ar grābeklīti, sāber mugursomā, pasit rezerves riteni padusē un – gaišu taciņu! Kas, jūsprāt, vainīgs? Autiņi kā konfektes, vainas nekādas, vai nu vecāki saviem lolojumiem ko prastu pirk! To tik tumšajos klausu laikos skandināja – kad brauc uz elli, tad ar seši zirgi! Tagad, mīļi, bez divsimt zirgiem kārtīgs džeķs savu džudi nevizinās! Tātad autiņiem mieru liksim! Arī braucējiem un šoferētājiem nav vainas. Tak jau pašu audzināti un lutināti. Vai mēs viņu gados savādāki bijām, īpaši kad galviņas siltākas un meitiņas blakus tādas mīkstākas?! Tik nu vien, ka mūsu jaunībā to autiņu tā nebija, ar javiņām un čezetām bija jāiztiekt. Dzejnieks Ziedoņu Imants veselu poēmu lai sadzejoja – *Motociklu vasara!*

Ne tur tā fiška, kā izsakās progresīvā jaunatne! Mūsu jaunībā tagadējo slinko poliču vietā ceļmalas grāvjos tupēja nikni un asinskāriģi miliči! Saprotams, es nebūt negribu teikt, ka mūsu policistiem būtu jābūt tikpat sirdīgiem kā attīstītā sociālisma laikmeta miličiem, kad humānisms un cilvēktiesības bija sveši jēdzieni.

Die's, pas! Tolaik, ja izkriti miliča klātbūtnē no autiņa, uz atļurbeni prom! Un kur nu vēl pēc tam tracis mācību vai darba vietā! Šodien mazais Jānis jau skolā ierauj granapiķu, parāda uķukam pigu – un iepūt tu viņam! Cilvēktiesības, zināt! Tā kā ne par to šī dziesma. Bet par to, ka mūdienu poliči neveic profilaksi, lūk, tā!

Nesen pat. Iebraucu vienā ceļmalas kafejnīcā, tepat pie Rīgas – Liepājas šosejas, iedzeru tasi kafijas un skatos – jā, sēž mūsu gaišā nākotne. Tādi, ap divdesmit gadiņu veci. Saprotams, ar džuditēm, kā nu bez tām! Un iemalko. Ne jau ko dižu, aliņus. Ne pārāk maz, ne pārāk daudz, pāri kausiņu uz šārta šņabīti un vakardienas trauciņiem. Pusiši jauni, nepieredzējuši, nenorūdijušies, vai dusmosies uz tādēm?! Nu parādīja vienai otrai jaunākai meitenei taisnu pirkstu gaisā – varbūt ceļu uz debesīm gribēja parādīt, vai tādēļ uzreiz jāapvainojas? Nu nosauca vienu otru vecāku tantiņu anatomiskā vārdā – vai tad nepareizi ko pateica? Viriešu mantas ar sieviešu kā tie praidotgribētāji Rīgā nesajauca, jei bogu, ne! Tik pilnā jau nu nebija. Ilgi arī nesēdēja. Iestiprinājās, sakāpa savos autiņos, vēlreiz pacēla pirkstus pret debesīm un – kas to būtu domājis! – iebrauca pēc pāris kilometriem taisni debesu valstībā gan!

Tad nu es padomāju – jā, bet kas īsti vainīgs, ka tie jaunie tik traki sitas ar autiņiem? Kas? Un sapratu – policija! Mūsu kūrā policija! Ja tajā krodziņā būtu pāris poliču dežurējuši, vai puikas būtu dzērumā pie stūres sēdušies? Tak jau ne!

Pat ja kāds mēģinātu, policistu pienākums jaunieti no tādas neapdomātas rīcības ar niem vārdiem atrunāt un pārliecināt. Sapro ievērojot iereibušā šofera pilsoņtiesības un aizvainojot viņa pašcienu, it īpaši tādu is caurspīdīgu bruncišu klātbūtnē... Tomēr, k ram lasīt jau senās Šumeras māla plāksi policija ir vienmēr tur, kur tai nav jābūt, ur tur, kur tai ir jābūt!

Lai turpmāk tā nenotiktu un sabiedrībā klistu aplamas runas, ka jaunatnes alkohol /kādus tik vārdus neizdomā tie progresā p un vecie, riebigie konservatori, tīrās šausr vainojams ideoloģijas trūkums sabied necieņa pret valsti, pseidoliberalisms, jau robežojas ar klaju visatļautību, un ne nederīgā audzināšanas sistēma, es lieku pri vienkāršu un efektīvu programmu, kā nov dažādus nelaimes gadījumus un konf situācijas, kas var rasties, mūsu demokrā un humāni audzinātajiem zelta gabalir pārvērtējot savas spējas. Proti, katrā repub kafejnīcā, krogā, diskotēkā, klubā vai spēļu norīkot dežurēt vairākus policistus, kuri tak veiktu izskaidrošanas darbu ar jauniešiem bezkaislīgi noteiktu, vai viņi ir spējīgi šoferēt s vecāku dāvinātos dzelzs rumakus. Vēl labā valsts budžetā atrastu pietiekami daudz līdzē lai pie katras mūsu jauniešu /vecumā no 7 37 gadiem/ automašīnas dežurētu vismaz vi policists, kurš spētu objektīvi novērtēt situā un pārliecināt potenciālo vadītāju par dr jaunā censoņa reibuma pakāpei atbilst braukšanas ātrumu.

Tā politiskā partija, kura pirms vēlēšar savā programmā iekļaus šo manu prasību, apšaubāmi iegūs tautas simpātijas un v vēlētāju balsis!

To novēlot, A. RŪK

FAKTS STATISTIKAS ZINĀS PAR AUTOAVĀRIJĀS BOJĀ GĀJUŠO UN CIETUŠO SKAITU

Kopā Latvijā:

	Miruši	Ievainoti
2005. gada 11. augusts	242	3380
2006. gada 11. augusts	199	2844

Bērni līdz 14 gadu vecumam:

	Miruši	Ievainoti
2005. gada 1. augusts	3	248
2006. gada 1. augusts	8	283

IDZĪVE PĒC SCENĀRIJA

Aizvien biežāk tiek runāts par kosmosa tūrismu. Pienācis laiks sagatavoties. Braucot uz kādu nepazīstamu kūrortu, informāciju par to varam izlasīt reklāmas prospektā, bet kā rīkoties, dodoties kosmosā? Kur smelties zināšanas? Protams – kinofilmās!

P.S. DADZIS neuzņemas atbildību par traumatisma pieaugumu kosmosā pēc šo konstatējumu izlasīšanas.

➔ Kosmoss čum un mudž no dažādām naidīgām civilizācijām.

➔ Visi kosmosa kuģi pretēji fizikas likumiem, dojot garām, rada skaņu, kas atgādina svilpšanu. Dažiem modeļiem raksturīga liega dūkšana.

➔ Kuģi var pārvietoties pa garām, kanalizācijas

caurulēm līdzīgām ejām, kuras vietām dūmo.

➔ Ja pēkšņi atvērsies kāda kosmosa kuģa lūka, cilvēki bez skafandriem aizlidos kosmosā, nevis saskaņā ar fizikas likumiem sasprāgs gabalos.

➔ Atrodoties uz svešas planētas, jūsu skafandrā beidzies skābeklis? Noņemiet ķiveri, skābeklis ir visur!

➔ Pilnīgi visi kaujas ieroči darbojas redzam. gaismas spektrā.

➔ Kosmosa kuģa izturība pret šāviņiem ir tie proporcionāla labo varoņu skaitam tajā – kuģ sasprāgs tikai tad, kad visi labie varoņi to bū pametuši.

VĒLĒŠANAS UN VIEDOKĻI

TĀ SVĒTĀ VĀRDA BRĪVĪBA

Ar ārējām un iekšējām gaviļēm uzzināju, ka divi viedīgi kungi, Liepnieka kungs un Stendzenieka kungs, nodibinājuši *Sabiedrību par vārda brīvību*. Bija arī pats pēdējais laiks – Saeimas vēlēšanas nāk virsū kā nenovēršama nelaime, bet mums nav pat sabiedrības, kas aizstāvētu vārda brīvību! Cilvēks, kuram nav vārda brīvības, jūt, ka viņam pāri gāžas visbriesmīgākās negācijas un bezcerība, tāpēc viņš galā stāvus ielec Daugavā. Kas no tā izriet? Tak jau tas, ka mūsu domāšanu vajag mērķa ātrumā pagriezt pozitīvisma virzienā, citādi mēs kļūsim par nerkstīgiem mopšiem, kas kož saviem labdariem rokā. Piemēram, mūsu elitārie kungi, kas dien' un nakti domā tikai un vienīgi par tautas labklājību, šo to piemet pie vecu pensijas, bet ko veči dara? Viņiem vajadzētu raudāt šķistas pateicības asaras, bet ne nu raud, nekā. Veči, neskatoties uz sklerozi, izrēķina, ka inflācija viņiem atņem pusotras reizes vairāk, nekā elitārie kungi piemet, tāpēc drīz būs jāskraida ar, piedodiet, pliku pakaļu, lai gan tas ir stingri aizliegts.

Taču pat viskašīgākajam vecim nav iespējams apstrīdēt Stendzenieka kunga absolūti pareizos vārdinājumus par zilceni, ko agrāk esam ēduši, un zapiņu, ar ko kādreiz braukājām. Daudzbērnu ģimenes un veči zilceni šodien patiešām vairs neēd, jo maciņš par vieglu, bet zapiņiem kratīties apkārt stingri aizliegts, lai nepiesmirdinātu gaisu.

Pozitīvo domāšanu noteikti stimulētu miljonāru skaita salīdzināšana.

Pirmskara Latvijas miljonārus varēja saskaitīt uz vienas rokas pirkstiņ, bet tagad simt rociņu būtu par maz! Kur tad vēl gods Latvijai atrāties otrajā vietā Eiropas valstu savienībā, skaitot no nabagu gala...

Nekādā gadījumā nedrīkstam aizmirst atgādināt tiesu varas autoritāti. Tas vairāk nepieciešams sabiedrībā kļīstošo runu dēļ, ka b šodien varot likumiem mierīgi šķaudīt virsū. Meli – piemērus b sēdināšanai aiz čuguna gardinēm var minēt bez gala. Kaut vai Mc kunga lietu! Viņš, labais cilvēks, pirms krietni daudziem gadiem bija dē valstij piederošus dzīvokļus, kā pašam patīk, neaizmirstot ievērot dzelz. likumu – lielāko tiesu no izdāļajiem dzīvokļiem iešķiebt elitāra, kungiem, maldīgi domādams, ka minētie kungi gādās, lai viņam matiņš no pauriša nenokrītu. Kas notika? Tiesneši it nemaz nebaic no elitārajiem kungiem un lietu nevilka garumā. Pateicoties tam, Mc kungs sēž aiz čuguna gardinēm kā mīlais. Vai ne?

Kur tad vēl mūsdienu interesantā daudzveidība intīmajā dz. Kādreizējo pelēko un apnicīgo vienveidību nomainījuši jauni problēm. risinājumi, kas mūsu atpalikušajai tautiņai pat murgos agrāk nerādīj. pederastija, lezbisms, homofilisms, pedofilisms, nekrofilisms, zoofilis. Jā, jā, pat lopiņi sākuši mīlēties pa jaunam, to apliecina televīzijā redz. bildīte uz tēkrekliņa vienam no vārda brīvības cīnītājiem. Ticiet vai ne, bildītē trūsis mīlē vīstu. Goda vārds, vīstu! Ko tur grēku slēpt, es arī grīk. tādu krekliņu, tikai bildītei vajadzētu būt drusku citādi.

Kādreiz, manas jaunības laikos, ļoti populāra bija dziesmiņa *Tik dēļu dailās dāmas, dēļums*, un tajā dziesmiņā pāris rindiņu skanēja tā:

Notiek neticami fakti,

Zilon's mīlē gultas blakti...

Ja kāds kaut kur ierauga krekliņu ar ziloni, kas mīlē blakti, lai viņš nopērk un man uzdāvina dzimšanas dienā, es būšu ļoti pateicīgs!

ANDRĒJS SKA

PRIEKŠVĒLĒŠANU INFORMĀCIJA PARTIJĀM JEB

apejlikumu.lv

Ik dienas radio un televīzijā dzirdam jaukus stāstiņus par Tautas partijas ministriem, ko izpilda sabiedrībā pazīstami ārsti, mūziķi, zinātnieki. Stāstiņa galā vienmēr seko piebilde, ka šo reklāmu apmaksājuši biedrība *Sabiedrība par vārda brīvību*, kuras dibinātāji ir partijai nu ļoti tuvi cilvēki. Tuvākajā laikā arī citas partijas iecerējušas dibināt līdzīgas biedrības, lai, veiksmīgi apejot priekšvēlēšanu aģitācijas finansēšanas ierobežojumus, varētu netraucēti reklamēties.

Taču tur nu citām partijām var rasties apgrūtinājumi, jo no pārdrošiem avotiem kļuvis zināms, ka biedrības *Sabiedrība par vārda brīvību* dibinātāji jau ir patentējuši ideju un pieteikuši autortiesības uz politiskajām organizācijām piemērotiem biedrību nosaukumiem absolūti neslēptas oficiāli neuzskaitītas priekšvēlēšanu aģitācijas veiksmīgai organizēšanai, kā arī patentējuši to VIP /very important persons – no angļu valodas – ļoti svarīgas /nevis importētas/ personas/ personu sarakstu, kas varētu izteikt kompetentu viedokli par vajadzīgo partiju politiķiem. Sīkāka informācija

un VIP personu saraksts meklējams biedrības mājas lapā www.apejlikumu.lv. Publicējam daļu patentēto biedrību nosaukumu:

*Sabiedrība par teikuma brīvību,
Sabiedrība par izteikumu brīvību,
Sabiedrība par ieteikumu brīvību,
Sabiedrība ar brīviem izteikumiem,
Sabiedrība par brīviem ieteikumiem,
Sabiedrība par klausīšanās brīvību,
Sabiedrība ar klausīšanas brīvību,
Sabiedrība par pateicības brīvību utt.*

Kopā patentēts vairāk nekā 20 nosaukumu, kas atbilst vēlēšanu gaidāmajam partiju un partiju apvienību sarakstu skaitam. Mājas lapā publicēti arī noteikumi, par kādu summu citas partijas var iegūt tiesības veidot līdzīgas sabiedriskas organizācijas.

M. PUTRIS

P.S. Ja lapa neatvērās, ziniet – projekts ir tapšanas stadijā!

VĀRDS LASĪTĀJIEM

Vai piekukuloja,
vai samuca ar kādu?...

Atsūtījis Otto Mušiņš. Rīga

VECA DZIESMA JAUNĀS SKAŅĀS

Nāk rudentiņš,
Būs jaukas lietas.
Saeimā radīsies
Simts brīvas vietas.

Pārbraucis Rīgā,
Došu tās radiem.
Viss kas var gadīties,
Var tikt uz gadiem.

Kaut man nav mājas,
Kaut man nav lauki,
Saeimā atrasties
Vienmēr ir jauki.

Eiropu mīlējot,
Ēdēpus liešu,
Daudzkārt pār robežām
Vasarās skriešu.

Taisīšu biznesu,
Likumus lēmšu.
Braukšu pie padotiem,
Aploksnes ņemšu.

Nāk rudentiņš,
Būs trakas lietas.
Visiem tak Saeimā
Nepietiks vietas.

MODRIS MINCENBERGS no Cēsīm

NEKO SKAIDRI NEVAR ZINĀT

Gaismas spēki ar tumsu runā,
Kas ir grēkojis, peldēties iet,
Kurš gan pateiks šai milzīņai dunā,
Amatkrēslu kā noturēt ciet.

Neko skaidri nevar zināt,
Atliek vienīgi minēt...

Ir no ofšoriem Lembergs jau mājās –
Roku dzelžus vai puķes tam sniegs?
Klau, kā Maizīt's ar Bergmani rājas:
Mūsu premjers! – Nē, mans cietumnieks.

Gejs ar lesbieti harēmā vienā,
Taču abi tie Venerai tic.
Kā lai sekso – vai naktī vai dienā,
Nevar pateikt ne Grīnbergs ne Šmits.

Topi avīzēs sirsnīgi slavēts –
Nezi, maksājīs naidnieks vai draugs,
Taču bez honorāra ja gavēts,
Drīz jau tevi par cūku viņš sauks.

Neko skaidri nevar zināt...

Z.A. REMBO Ogres rajonā

Atsūtījis Jānis Bērziņš. Rīga

Šajā svelmaini tveicīgajā vasaras nogalē kā jau ierasts dodam vārdu lasītājiem. Šoreiz vienosimies kopīgās dziesmās, kuras, pateicoties Jums, atguvušas jaunu elpu. Parunāsim arī par lietām, kas kļūst aizvien aktuālākas.

REIZĒ NOPIETNI UN PA JOKAM Latvieši ir visur

Visai īsā laika sprīdī ASV prezidents Dž. Bušs drīz atkārtoti viesosies Latvijā. Igaunī kļuvuši pavisam greisirdīgi un nervozi – atkal Latvijā, kāpēc ne Igaunijā? Vai te nav kas dziļāks apakšā? Maz zināms un grūti skaidrojams iemesls.

Un patiesi.

No 36 Pēterburgā dzīvojošiem Bušiem turpat vai visi esot latviskas izcelsmes. Tā Čeka. To uzzinot, V. Putins, Krievijas prezidents, esot kļuvis pavisam nopietns un uzmanīgs un mainījis attieksmi pret Latviju un latviešiem. Atkal sākušās sarunas starp Krieviju un Latviju.

Buši Vidzemē nav retums. Vien trijos rajonos – Valmieras, Cēsu un Limbažu – ir apmēram 100 Bušu un 42 Bušmaņi.

Kāpēc es to rakstu? Loģiski, ka ir ļoti liela iespējamība, ka Amerikas prezidents cēlies no latviešiem. Viņu uz šejieni velk gēni, sens radnieciskums un tuvība.

Ādolfa Hitlera padomnieks ārpolitikā un krievu un Baltijas jautājumos bija Alfrēds Rozenbergs. Viņa 20. gadsimta mīts savulaik bijis pēc A. Hitlera *Mein Kampf* otrais rasistu paraugsacerējums. Varētu teikt vēl precīzāk – viens no nacionālsociālistiskās vācu strādnieku partijas teorijas fundamenta akmeņiem. Alfrēda Rozenberga vectēvs bijis latvietis, vārdā Mārtiņš. Tāpat kā manam mazdēlam. Par A. Rozenberga latvisko izcelsmi vispār gan nav jāšaubās, jo to pierādījuši vēsturnieki, Abvērs un Gestapo. Viņš skolojies Rīgas Politehniskajā institūtā. Nīrnbergas tribunāls Mārtiņa mazdēlam Alfrēdam piesprieda nāvessodu. Vācu okupēto austrumu teritoriju ministrs mira 53 gadu vecumā.

Pēdējā laikā arvien vairāk dzirdams, sevišķi Latgales pusē, ka Krievijas prezidents Vladimirs Putins esot senčos no Latvijas. Precīzāk – Latgales. Te min Viļānu, Sīlmalas, arī Ludzas novadu, kur ir Putinu sādžas. Vidzemnieku mēl – Putniņu. Padomju laikos Sanktpēterburgā, ko tolaik dēvēja par Ļeņingradu, es tirgojos ar agraļiem kartupeļiem. Nakšņoju pie latvietes Putniņas. Viņa Pīterī dzīvojot kopš revolūcijas laikiem.

Acīgs antropologs V. Putina sejā samaniš zilo ezeru zemes vaibstus, īpatnīgu kautrīgumu un spītību.

Nāk prātā, kā pēckara laikā vīri sprieda, ka Vladimirs Ļeņins tas pats Lejiņu Valdis vien esot. To kļīcku viņš piesavinājis un tāpēc arī latviešus ņēmis sevi apsargāt. Savukārt Baltijas kara apgabala virspavēlnieks (tolaik) Bagramjans esot Pagraba Jānis.

Patiesi, latvieši ir visur, visapkārt pasaulē.

ARVĪDS MEŽULIS Valmierā

Vai man pāri lidoja putni,
vai es biju saimā?...

Atsūtījis Otto Mušiņš. I

KĀ IZRAUDZĪTIES DEPUTĀTU

- Pirmkārt, miesas apmēri. Pārāk resni vai pārāk kārni neder. Resnie ir kūtri, bet liesie rijīgi.
- Jāizvēlas tie, kuriem ir lauku saimniecība. Tādi neslēgs līgumus par ārzemju produktu vešanu.
- Mutes bajāri un kluso cūku piekritēji neder. visi rok to dziļo sakni.
- Jāatmet tie, kuri katru reizi sola ko citu. patur tie, kuri sola vienu un to pašu, kaut nepilda. Tādi vismaz ar vārdiem nemētājas. nu tiem ir stiprs mugurkauls, vai tie slimo gara nabadzību. Labos gadījumos tautai lielaunumu nenodarīs.
- Ja neiznāk tikties personiski, tad labāk meklēt karikatūras. Fotografijām vairs neviens netic.
- Tiekoties aci pret aci, sākumā zobs pret zobu nav jāliek.
- Izprašāšanās jāsauc ar jautājumiem par bērniem atmiņām.
- Nevajag uzdot politiskus jautājumus. Politiki nenosaka deputātus, bet viņa partija.
- Jāpaaugstinās par otrām pusēm. Pārāk skatās sievas neder. Par bērniem nav ko vaicāt, laulājiem bērnu parasti nav.
- Vecpuīši un šķirteņi neder. Tie pīsies ar deputātiem un par darbu nedomās.
- Var izvēlēties arī citus kritērijus. Kā pēdējā jāmin – godīgums.

MODRIS MINCENBERGS no Cēsīm

Atsūtījis Jānis Smukkalns. Talsu raj. Libagu pag.

DADZIS TESTĒ

WWW.LATVIA.LV

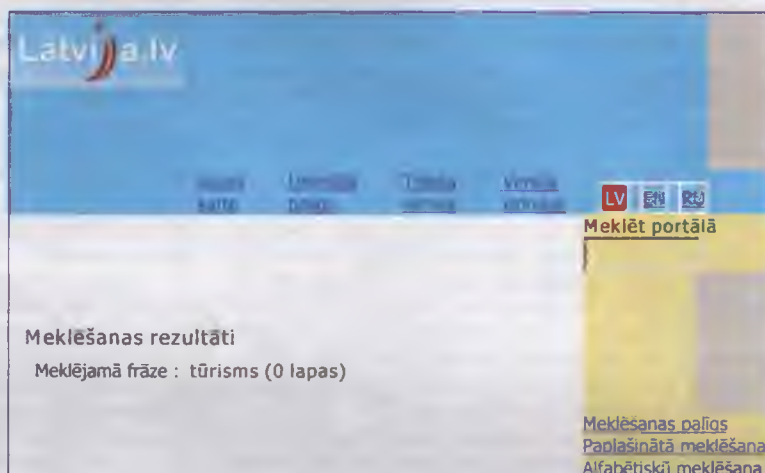
Ne tik sen mūsu zemi pāršalca priecīga ziņa – Latvija tikusi pie oficiālā valsts saišu portāla, valsts elektroniskās vizītkartes! Patiesā priekš, liekot roku uz sirds un galvu uz tabulatora, arī DADZIS var apzvērēt, ka portāls tiešām ir gatavs: korekts, elegants, tā sakot, nekā lieka. Būsim precīzi – tur tiešām nav nekā, izņemot saites uz dažādām sen un ne tik sen izveidotām mājas lapām. Tiem, kurus aizkustināja vārds *valsts vizītkarte*, izsakām līdzjūtību. Cerējāt ieraudzīt kaut ko vairāk, vismaz vizuāli baudāmu ievada tekstu, īsu Latvijas aprakstu? Atgādinām – pamatinformācija par Latviju ievietota Word tabulas formātā, jo portāla mērķis nav veicināt tūrisma attīstību. Šis ir saišu portāls gluži tāpat kā citi, saturiski gandrīz identiskie un jau labu laiku eksistējošie: www.gov.lv, www.saites.lv, www.lvonline.lv... Pēdējais, piedodiet, bija jauks projekts, bet vairs nedarbojas.

Kamēr jūs, dārgais lasītāj, koncentrējaties uz vārdu *saites*, es atļaušos gremdēties atmiņās. Savulaik 87 000 latu dārgo projektu paredzēja realizēt kā daļu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzfinansētā projekta *E-pārvaldes portāls*. (Šajā summā ietilpa MK portāla atjaunošanas, jaunā portāla izstrādes, iepirkuma organizēšanas procedūras izdevumi.) Gatavajam portālam bija jānodrošina arī iespēja saņemt virkni elektronisko pakalpojumu, to skaitā elektroniski deklarēt dzīvesvietu, iesniegt pieteikumu pases aņemšanai, vēlēšanu iecirkņa maiņai, pieprasīt pašvaldības lēmuma norakstu un citus.

Portālu esam saņēmuši, bet kur tad ē... portāls? Īpašu uzdevumu ministrie elektroniskās pārvaldes lietās Ina Gudele uzskata, ka uzraukumam nav pamata – valsts saišu portāla *latvia.lv* izveidei un tā turpmākai uzturēšanai tvēlētne līdzekļi esot adekvāti tehnoloģiskajam risinājumam, kas nodrošina elektronisko pakalpojumu izmantošanai nepieciešamās augstas drošības prasības, kā arī tehniskās iespējas portāla tālākai attīstībai. Tātad ar *portālu* viss skaidrs, aizkavēties bagāžas glabātavā zem lītes *Tālākā attīstība*. – Būs nākamgad, – sola

ministre. Cerēsim, ka tā arī būs.

Nobeigumā gribu tomēr atgriezties pie valsts vizītkartes. Grūti iedomāties kādu populārāku vietu par internetu, kurā ikviens interesents, īpaši, atrodoties aiz Latvijas robežām, spētu brīvi iegūt informāciju par mūsu valsti. Divaini, bet vairākumā gadījumu šādā veidā ziņas meklē tūristi. Šaubos, vai ES informācijas centrs Saeimā, dažādu ministriju mājas lapas un tamlīdzīga valsts sektora informācija ir viņu meklējumu mērķis. Veicām nelielu eksperimentu un kā pilnīgi neprašas meklēšanas lodzinā ierakstījām vārdu *tūrisms*. Zinot, ka portālā iekļauta saite uz Latvijas lielāko tūrisma lapu, gaidījām rezultātu. Kā redzat, nekā...

Rezumējot atļaušos izteikt pieņēmumu – ja portāla izveide bija iecerēta kā valstiski svarīgs projekts, tad par iztērēto naudas summu piešķirt mazliet vairāk vēribas valsts *prezentēšanai* tomēr nebūtu nācis par ļaunu un portāls patiesi kļūtu par lielisku valsts vizītkarti.

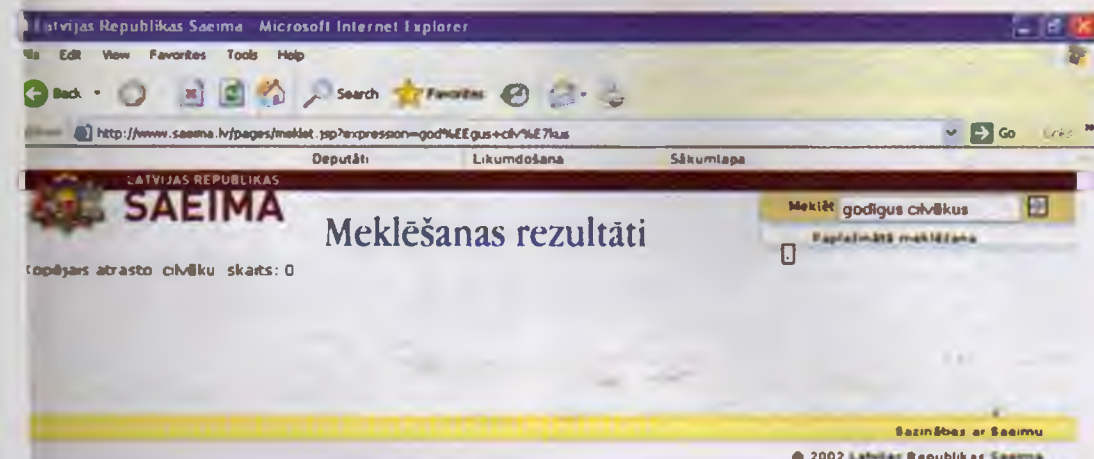
KRISTA HELME

FAKTS

- Portāls kalpo kā lietotāja darba vieta, pārskatot, izvēloties un sākot e-pakalpojumus.
- Pakalpojumu datu uzturēšanu un apstrādi veic Integrētā Valsts Informāciju Sistēma.
- Portālu izstrādājusi RIX Technologies.
- Suņi rej, bet karavāna iet tālāk!

riecājoties par jauno portālu, iegriezāties arī jaukā www.saeima.lv un izmēģinājām tās iedāvātās meklēšanas iespējas. Rezultātu jūs redzat. Ja neticat, pamēģiniet paši.

ES un mēs

LATVIJAS BRŪNAJAI NAV KO ĒST

Domājams, gandrīz visi Latvijas iedzīvotāji ir pamanījuši – šovasar ir karsts. Sauli cepina pamatīgi, un pat tie, kuri neuztaca savām subjektīvajām izjūtām, var gūt tār apstiprinājumu visvarenajos plašsaziņas līdzekļos. Radioaparāti, teleekrāni un monitori, kuru saimnieki bijuši pietiekami apsviedīgi, lai novietotu ierīces ēnainās vietās, tā paglābjot no plastmasas kušanas un mikroshēmu aizdegšanās, vēsti par saules staru nežēlīgo ietekmi uz visu dzīvo radību. Dzīvībai taču ir nepieciešams mitrums! Bez tā mežos sēnes nav pierunājamas spraukties ārā no zemes, bet ko nu gausties pa sēnēm... Izrādās, pat visparastākā zāle negrib augt tik skarbos apstākļos, tāpēc patiesi bēdīgos apstākļos ir nonākuši visi mūsu mazie un ne tik mazie draugi, kas šo zāli ēd. Zemnieki sūdzas, ka mājlopiem nav ko ēst, ir problēmas arī ar dzirdīšanu, jo izžūst diķi un akas. Karstuma un sausuma dēļ ir samazināties govju izslaukums. Necīgo lopbarības ieguves apjomu dēļ problēmas sagaidāmas arī nākamgad. Ārkārtas stāvoklis ir izsludināts Valmieras un Rēzeknes rajonā. Barības trūkuma dēļ nākas izkaut lopus, tomēr Zemkopības ministrijas preses dienests DADZI informēja, ka lopu izkaušana pagaidām nepārsniedz normas robežas un ir aptuveni pagājušā gada līmeni. Kāds norūpējies un noguris zemnieks varbūt domā, ka varenā un bagātā Eiropas Savienība atlīdzinās par pārciestajām bēdām, uzdāvinot braucienu uz Disnejlendu gan pašam, gan izmocītajiem lopiņiem. Tur tad varētu bezbēdīgi vizināties karuseļos un kopīgi relaksēties džakuzi. Nedāvinās vis! Izrādās, vispār nekādā veidā pārciestās grūtības neatlīdzinās, jo *eirīši* pienākas tikai tad, ja kādā no dalībvalstīm gadījies liela dabas katastrofa vai plosījusies briesmīga epidēmija. Izmeklētājs Secis, kurš izmeklēja saules nodarītos postījumus, lika piebilst – zemnieki var mierināt sevi ar domu, ka Eiropa tomēr uzzinās par mūsu nēdienām, jo Latvijai ir jāinformē Eiropas Savienība par nacionālo atbalstu kādai nozarei. Ir cerība saņemt līdzjūtības vēstules!

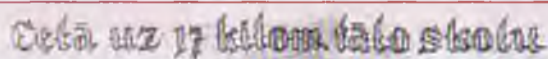
Līdz septembrim Zemkopības ministrija apkopos ziņas par zaudējumiem un tad ierosināšot grozījumus likumā par 2006. gada Valsts budžetu, lai iegūtu līdzekļus, ko izmaksāt cietušajām zemnieku saimniecībām.

Izmeklētājs SECIS (Aivars Bļinovs)

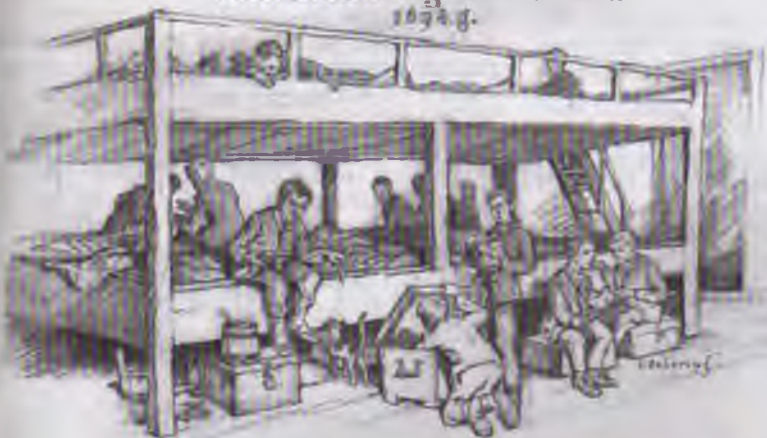

Mākslinieks savulaik mācījies Kuldīgas – Griķu pagasta pamatskolā. Pirmie pieci zīmējumi ir viņa dāvinājums skolai.

Прощу, гошподин Улрихтст, настрѣненіа напѣтїа!

Vainie

DADZIS pateicas par sadarbību L. Bērziņai, Kuldīgas 2. vidusskolas muzeja vadītājai J. Mediņai un E. Kesterim!

Zīmētājs: J.Bīne 24.

**TE ŠANTEKLĒRS AR GARU SNĪPI,
AR ĢĒRBONI UN KOKA PĒPI.
VINŠ VISUS CITUS SMAGI PĒRIS,
NU NABAGS PATS KĀ TINTI DZĒRIS.**

J.J.

Šanteklēru zīmētājs J. Bīne

LEJPUTRIJA BALTIJĀ

Lirisks ievadraksts

Ja Baltijas zemnieki ir labi apģērbusies, apautām kājām, labi paēduši un dzīvo daudz labāki nekā krievu zemnieki un ja tiem ir skolas, vispārīga bezmaksas izglītība un augstāks kultūras stāvoklis, tad tas ir mūsu nopelns, mūsu roku un gara neapkusūša darba un mūsu naudas upuru auglis.

Tā runāja barons Felkerzams

Kur Daugavas straujie ūdeņi klintīs ceļu grauž, kur Baltijas jūras viļņi bango, dzīvo bezrūpīgā latvju tauta. Par šīs tautas labklājību nemitīgi rūpējas vietējie baroni un foni.

Pavasara dienās, cīruļiem vīterojot un lakstīgalām pogojojot, latvieši pastaigājas pa upes līčiem, baudīdami jauko pavasara gaisu. Viņu miesas tērpj smalkas zīda drēbes un dārgi audumi, un kājās tiem smalkākās un labākās lakādas kurpes. Izstaigājušies un putnu dziesmas saklausījušies, tie iečāpo savās mājās. Pie durvīm tos jau gaida no Berlīnes izrakstīti sulaini, kuri tūdaļ ved nogurušos staigātājus *bādes istabā* un mazgā tos ar rožu ūdeņiem, un viņu baltās miesas ieberzē ar odekolonji. Pēc šīs atspirdzinošās un garu atjaunojošās *bādes* latviešus ieceļ mikstos šūpulvāģīšos un ievēd ēdamistabā. Uz galdiem jau smaršodami gaida dārgi ēdieni un dzērieni

sudraba un zelta traukos. Visus šos gardumus latvieši bauda garlaicīgi un pat īgni, jo viņu mutes ir ļoti izlutinātas. Paēduši tie ievēlas magoni koka gultās un, iegrimuši spilvenos, iemieg uz brīdi, lai pēc tam atkal pastaigātos.

Kamēr latvieši mierīgi atdusas savos mikstos pēļos, citi ļaudis kustas un strādā pa tīrumiem un druvām. Tie ir vācu baroni un muižu pārvaldnieki, kuri strādā un rūpējas par latvju likteni. Tie ar un ecē, sēj un rullē, ka smiltis vien put. Viņu miesas tērpj rupjas drānas, un kājās tiem cūkādu pastalas, nolipušas ar māliem un dubļiem. To pieres klātas putekļiem un sviedru lāsēm, un savu brokastu tie notura, uz pelēkiem lauku akmeņiem sēdēdami. Viņu brokastis ir rupja maize, bieziens, un to dzēriens ir ūdens malks, no strausta smelts. Paēduši tie naigi ķeras pie darba un čakli strādā, paretam apstādamies, lai iepipētu savus kalķiņšus. Viņu vienīgās domas: – *Kaut mūsu lutekļiem latviešiem viss būtu papildnam, kaut mūsu rokas nenogurtu, viņu labā strādājot!*

Latvietis sēd pie loga, lasa tautisku un kristīgi tikumisku avīzi, *Rīgas Avīzi, Latv. Avīzes* vai *Evanģēlijuma Gaismu*, kuru viņam izrakstījis un samaksājis viņa barons, kūpina smaržīgu havanna un nosaka pie sevis: – *Cik laimīgs es jūtos, būdams latvietis. Par mani baroni strādā un gādā dienām un naktīm. Ne vien par mani tie rūpējas. Nē, tie strādā arī manu bērnu un manu tautas brāļu labā. Viņi baro un ēdina pusotra miljona latviešus. Jā, lai tik ierauj.*

Karstās vasaras tveices dienās latvieši gul kokos iesietos tikliņos, šūpojas un lasa romānus. Pa vakariem tie pastaigājas pa savām alejām un parkiem, ja nav izbraukuši uz jūrmalu atpūsties, kur klausās mūziku un paspēlē klubos naudu. Bet viņu gādnieki, baroni un muižkungi, lej caurām dienām karstus sviedrus pie siena un āboliņa novākšanas un vakaros noguruši iekrīt kā akmeņi savās cietās gulū vietās. Vēl sapņos tie strādā un murgos tie čukst: – *Strādāsim priekš latviešiem, priekš mūsu lutekļiem.*

Latvieši, nākdami no vakara pastaigāšanās, iet uzmanīgi gar kļētīm un kūtīm, lai netraucētu gulētājus, un nosaka pie sevis: – *Lai nu paguļas, ka ritā var ieraut!*

Pienāk rudenis un ar to aukstas, nemīlīgas dienas. Līst lietus, un dubļi šķīst. Baroni, līdz ādai samirkuši, bradā pa dubļiem, ved, nes un brauc. Latvieši sēd istabās, klimperē klavieres, deklamē un noskatās caur logiem uz salijušiem baroniem, kuri nemitīgi pūlas viņu labā. Sausākās dienās rūc kuļmašinas, un baroni, nokūpuši ar pelavu putekļiem, stiepj lielus graudu maisus, ieber tos apcirkņos, pamaisa ar roku zeltainos graudus un saka: – *Tie visi mūsu roku un gara darba augļi!*

Latvieši iet gar rijām un kuļmašinām, noskatās baronu darbā un nosaka: – *Re, kā mums ierauj!*

Ziemā latvieši bieži brauc pilsētā apra savus bērnus, kurus vācu baroni netaupdami nekādus naudas upurus. Grez pilsētu teātros sēd ložās latviešu jaunek rāda cits citam uz galeriju, un saka: – *Lū stāv mūsu barotāji, baroni. Laikam iebrūk zemkopības produktiem.*

Izciemojušies pa pilsētu, latvieši brauc n ievilkusies biezos zvērādas kažokos. Padzi kādas dienas mierīgi un tad, salasījuši kurtus, dodas medīt zaķus. Ja apnīk tas vizinājas kamanām. Vakaros bieži sarīko vie pie mūzikas un bagāti klātiem galdiem. Sp valodas, skan mūzika, un šampanietis straumēm. Tad vēl ugunošana. Ar vārdu š šādos vakaros ir viss bagāts: smaršas, sk pukes un gaisma, un liksmība, un pārpili. Pēc mielaстиem latvieši dodas dusēt s mikstos dūņu spilvenos. Jā, labi būt latv zemniekam!

Baroniem arī ziemā bez gala daudz d jālabo ceļi un tilti, jāved pagasta nama celš balķi, mācītājam siens, salmi un labība, jāsač visam gadam malka utt., utt. Viņiem jāpā arī visi māju darbi: jānes zirgiem ūdens siens, jāizmēz stālji, jākulsta līni, jāved p uz staciju un jārūpējas par dažādu nod maksājumiem. Bez tam vēl pa naktīm jāš. mājas pret zagļiem un meža brāļiem un āb pret zaķiem. To visu viņi dara priecīgā p un nežēlo nekādus pūliņus, bet cenšas vis spēkiem, netaupīdami nekādus gara spēka naudas upurus, lai tik viņu mīluliem labi klā. Viņi ir īsti latviešu barotāji jeb baroni un n baroni, kā tos dēvē...

Kur Daugavas straujie ūdeņi klintīs ceļu gr kur Baltijas jūras viļņi bango, mīt bezrūp latviešu zemnieki. Par viņu labklājību septiņus gadu simteņus rūpējas baroni, vezdami pie gaismas un izglītības, tos skoloda ģērbdami un lutinādami. Bet vai kāds to līdz bija atzinis? Vai kāds latvietis viņiem par t pateicies? Neviens, it neviens... Pavisam otr kāds Stenders pat sacerējis dziesmu, ka latvi zemnieki esot tie maizes tēvi, kas dodot baroni maizi un baronu zirgiem auzas. Un cits k nelietis ir rakstījis, ka Baltija esot muižnieki paradīze, bet zemniekiem elle... Bet tagad kultūras pasaule zin, ka tikai baroni un for tie, kas sagādājuši visu labklājību latvieši. Šo faktu valsts domei un visai pasaulei paziņ Kurzemes barons Felkerzams, un vācu ceitun apstiprināja: tas ir tiešām ties.

Kur Daugavas straujie viļņi – bet pietiks... raksta cits, ja labāk var. Viss jau var būt, ka esmu faktsu sagrozījis, bet tas nav tiši noticis es pirmo reizi rakstu ievadrakstu.

Jaunā Dienas Lapa, 1912, 24. (6. janv.) d

Pirms n-tiem gadiem

Perējis olas, lai tiktu vaļā no slimības

Jaunākās Ziņas, 1937. gada 27. jūlijs

Itāliešu laikraksti ziņo, ka visa Roma daudz smējusies par vientiesīti, kura noslēpumu atklājusi nejaušība. Kāda pensionēta vecīša dzīvoklī, šaurā vecpilsētas ieliņā, izcēlies ugunsgrēks. Ieraugot pa logu dūmu mutuļus, kaimiņi sacēlušies trauksmi, bet kad neviens dzīvokļa durvis neatvēris, divi drošsirdīgākie jaunēkļi tās uzlauzuši, lai glābtu vecīša mantas. Liels bijis viņu pārsteigums, kad tie atraduši dzīvokļa saimnieku gultā un dzirdējuši tā liegšanas celties

vai bēgt no degošā nama. Neraugoties uz vecīša pretešķību, jaunēkļi to tomēr izvilkuši no gultas un iznesuši laukā. Par laimi uguns drīz apdzēsta. Un te nu kaimiņus pārsteidzis negaidīts skats: gultā, kuru vecītis tik sirdīgi aizstāvējis, atradies ducis pusperētu olu. Izrādījies, ka vecītis ārējies pie kādas pušlotājas, kas tam ieteikusi palikt zem sāniem olas. Tās izvilktot no viņa miesām visu nelabumu, un ja no tām izšķēloties dzīvi cāļi, tad slimnieks kļūstot nevien vesels, bet arī bagāts. Vecītis paguvjis sagulēt uz olām jau trīs nedēļas un negribējis atstāt tās arī tad, kad blakus istabā jau plosījies ugunsgrēks, lai nepazaudētu savu pūliņu augļus.

Haizivs pilsētas ielās

Jaunākās Ziņas, 1939. gada 17. februāris

Kad nesen Dienvidāfrikas pilsētiņas Durbar iedzīvotāji kādā rītā devās savās gaitās, v piedzīvoja lielu pārsteigumu: pa ielas br lēkāja divas milzīgas haizivis, ap kurām b lielāks vairums mazāku zivju. Izrādījās, ka nekā brīnums nav noticis, bet vienai pilsētas da naktī gājis pāri neparasti spēcīgs viesulis, k no jūras izmetis krastā ir nelielās zivis, ir ab haizivis.

Apkopojis M. LO

No K. Barona Nerātnajām latvju
dainām noskatīties
A. Liepiņš

NEGULI, TAUTIETI,
KĀ TEVI GULDA,
CEL KĀJU VIRSŪ,
SVIED APAKŠĀ!

NO RĪTIŅA CĒLUŠĀS,
MŪSU MEITAS BRĪNĪJĀS,
ATRADUŠĀS SAVUS KŪŠUS
ŠURPU TURPU IZŠKIRSTĪTUS.
BŪTU TEĻI NOLAIZĪJ'ŠI,
SPALVAS BŪT' UZ VIENU MAL'!

Nekad neuzticieties sievietei, kas nosauc jums
savu vecumu. Sieviete, kura spējīga uz kaut ko
tādu, ir spējīga uz visu.

/O. Vailds/

I. Me

PLANĒTU SPĒLĪTES

VĒSTULES NO MARSA /no vīriešu vēstulēm/

- Notika tā, ka mūsu mīlas spēļu rezultātā gultai salūza kāja un es nokritu tieši virsū kaķim, bet šis izrikojās ļoti nežēlīgi.
- Mīlās meitenes, nevajag uzreiz domāt, ka mēs, ieslodzītie, esam tādi neuzticami. Piemēram, es pats esmu gatavs apprecēt kaut vai jūs visas.
- Mana sievasmāte kļuvusi izklaidīga, neko nesaprot, neko neatceras. Laikam viņai sācies vecuma orgasms.
- Ar laiku es jutu, ka manā dvēselē aug lielas jūtas pret šo sievieti. Vēlāk es sapratu, ka tās ir dzimumspējas jūtas.
- Sieva visu laiku sūkstās, ka nevarot dzīvot tādā kūtī. Par ko viņa vispār runā. Dzīvoklī esam tikai es un mans suns.
- No rīta es viņai pajautāju, kas viņai mani vislabāk patīk, bet viņa atbildēja, ka muti man aizbāzt neviens nevarēs. Ko viņa ar to gribēja teikt?
- Es viņai pateicu – man patīk aktīvas sievietes, bet viņa, kā jau sieviete, visu saprata ačgārni. Tagad sieva kļuvusi par tādu aktivisti, ka mājās viņu redzu tikai vēl vakaros.
- Es neko neteicu, kad pie mums ievācās sievasmāte. Kļūdīties taču ir cilvēcīgi, un tā bija mana lielākā kļūda.
- Visu mūsu meklēju īsto sievieti. Laikam esmu piedzimis par agru vai arī par vēl.

VĒSTULES NO VENERA /no sieviešu vēstulēm/

- Viņš mani rupji un bezsirdīgi pameta. Visi notiek, ir jāmeklē kaut kas labs. Tagad viņš nebūs katru mēnesi jāuztraucas, vai nestāvokli.
- Lasu jūsu žurnālu un priecājos, tik laba d un nāves rokasgrāmata.
- Es lasīju, ka spermatozoidi var sag dzīvotspēju vairākas stundas. Kā, dzīvojot ar vīrieti, lai mierīgi ieeju vannā vai pat aize tualeti?
- Es teicu, ka man patīk, ja vīrietis dāvina zi Viņš atbildēja, ka bērniem vēl ir par agru.
- Mans vīrs vēlas to darīt katru dienu, un v ir pilnīgi vienalga, vai tajā laikā blakus esn vai kāda cita. Es taču nevaru tikai tāpēc pa darbu.
- Man šķiet, ka vīrs mani izseko. Katru c pavada un sagaida no darba, zvana un j visādas mulķības – kā tev klājas un tamli Vakar atsūtīja uz darbu ziedu pušķi, izplc visu, bet mikrofonu neatradu.
- Viņš visu laiku citēja kaut kādus dižgaru nevarēju dzīvot kopā ar cilvēku, kuram nav viedokļa, tāpēc arī izšķīrāties.
- Pirms apprecējāties, viņš visu laiku skandi ka mums viss būs kopīgs, mēs būsim brīnīš ģimene. Tagad tā arī ir – mans dzīvoklis k par mūsu, mana alga par mūsu, vakariņas mūsu, tikai kaķis un netīrie trauki nezin kāp tikai mani.

BEZ VĀRDIEM

I. Melga

FAKTI UN PIENĒMUMI

Laulāto pāru šķiršanās nav nekas jauns. Jau antīkajā sabiedrībā Romas impērijā, tiklīdz vīrs sieva vēlējās, katrs varēja iet uz savu pusi. Mūsdienās visretāk šķiras musulmaņi. Par to nav jābrīnīties – pie viņiem taču valda terors!

Visvairāk ilgdzīvotāju ir Japānā. Ar ko tas skaidrojams? Viņi retāk dibina ģimenes.

Visretāk zobārstus apmeklē Čikāgā. Ar ko skaidrojama šāda pasivitāte? Zobi viņiem bojājas tāpēc, ka daudz skūpstās. Vietējā dermatoloģiskā institūta speciālisti reklamē ārstēšanos, kuras laikā izdalās siekalas, un tās izsargā zobus no kariеса.

POPULĀRI KOMPLIMENTI VĪRIEŠIEM

Blakus jums es jūtos tik gudra!
Jums uz krekla skaista lūpu krāsa!
Jums spalvainas ir viss ķermenis vai tikai nāsīs?
Jūs man atgādināt okeānu – no tā arī metas labi...

...gribētos ko asāku –
teiksim, Baltkrievijas ziņu
pārraidēs...

J. Kārklīšs

VECĀS LABĀS ANEKDOTES

Mamm, kad es izaugšu liela, es būšu tāda pati tu?

Ļūsi, būsi, meitiņ.
ad kāda jēga dzīvot!

Ka kundzīte iekāpj pārpildītā tramvajā, bet tu neviens nepiedāvā. Viņa paskatās visapkārt dusmīgi nosaka:

ā, nav vairs džentlmeņu...

škan balss:

žentlmeņi ir, vietu nav!

e. Vienā krastā stāv blondīne, otrā brunete. Brunete jautā:

ā lai es tieku upes otrā krastā?

ndīne:

u jau esi otrā krastā...

– Sakiet, lūdzu, cik vīru jums ir bijis?

– Savējo vai vispār?

Puisis aplido meiteni un saka:

– Vai tu zini, ko meitenes man parasti saka?

– Nē!

– Kā tad tu to varēji zināt?

Pludmale. Glābēja balss:

– Jaunkundz, lūdzu, nepeldiet aiz bojām!

– Tās nav bojas, stulbeni! Es peldu uz muguras.

– Man, lūdzu, pustabletīti *Viagras*!

– Ko jūs, vajag taču veselību!

– Da man tikai drusku pačakarēties...

VĀRDIEM

N. Nagaine

A. Lapiņš

Tā ir sagadījies, mani kungi, ka Latvijai atkal grūti laiki un šis zemes valdītāji nespēj iztikt bez mana padoma. Tas ir pats par sevi saprotams, jo visi zina manu pieredzi un izcilās prāta spējas. Šoreiz ārlietu ministrs Artis Pabriks raudādams lūdza manu padomu. Ļauni baltkrievu provokatori nekrietnā kārtā piekērūši un izsmējuši Latvijas diplomātu bez biksēm tieši brīdī, kad tajā pašā gultā, kurā atradies diplomāts, nejaušas sagadīšanās pēc gulējis vēl viens jauniets – un arī bez biksēm.

Es, protams, sašutu kopā ar dārgo Pabrika kungu, jo tas ir kas neiedomājams – šitā iejaukties citas valsts diplomāta iekšējās lietās, tā filmēt viņu gan no priekšas, gan no sāniem, gan mugurpuses!

Senos laikos par tādu pārdarījumu pretējās valsts sūtnī būtu izcepti, uzsprausti uz mietiem un viņu galvas nosūtītas valdniekam par biedinājumu, bet tagad jau vairs tā nevar.

Pirmajā brīdī man radās ideja, ka jāpiesaka Baltkrievijai karš, jo saskaņā ar manā rīcībā esošo slepeno militāro informāciju Latvijai ir krietni vairāk karakuģu un zemūdeņu nekā Baltkrievijai. Taču Pabrika kungs mani atvēsināja, sakot, ka karu ar Baltkrieviju varam arī zaudēt, jo kaimiņvalsts vietējie ražotāji netālu no Osvejas taisot tādu 40 procentu spirta šķidrumu ūdenī, pēc kura netīšas iebaudišanas latvju militārpersonas nebūšot spējīgas kvalitatīvi turpināt ofensīvu.

Beigās mēs izdomājām, ka vienīgais veids, kā varam atriekt naidniekam saskaņā ar 1961. gada Vīnes konvenciju, – padzīt Baltkrievijas vēstniecības pirmo sekretāru no Latvijas, 24 stundu laikā liekot savākt mantiņas, un lai lasās! Tiesa gan, sākumā nevarējām atrast kādu nebūt iemeslu padzišanai, bet beigās nolēmām to formulēt tā, ka baltkrievs Latvijā nodarbojies ar lietām, kas nav savienojamas ar diplomāta statusu. Es vaicāju Pabrikam, vai nav kādu lietā liekamu ziņu, ka baltkrievs varētu būt spiegojis, taču ministrs noplātīja rokas, atzīstoties, ka tādu ziņu nav, jo 11 specdienesti, kuriem bija uzticēti novērot diplomātu, esot kaut ko sajaukuši, nav vēstnieku pazīnuši un mēnešiem ilgi tikai izspiegojuši cits citu.

– Nu labi, – tad teicu es, – nav ko meklēt īpašus ieganstus. Ja kāds prasīs, par ko baltkrievs padzīts, teiksim, ka pret viņu ierosināta krimināllieta pēc tāda un tāda panta par heteroseksuālismu īpaši ordinārā formā, un tad nevienam vairs jautājumu nebūs.

Pēc tam mēs iedzērām labas kokakolas glāzi uz viņas augstības Vairas veselību un dziedājam līdz pat rītam gan par zilo Donavu, gan par zilo ezeru zemi un citas skaistas dziesmas.

Ja vēlaties dzirdēt citus manus stāstus, tiksimies Minhauzena muižā Duntē.

Jūsu Hieronīms Kārlis
Frīdrihs fon Minhauzens

*Hieronīms Kārlis
Frīdrihs fon Minhauzens*

Kad Henks Tifentāls atstāja iestādi, uz kuras vārtiem rakstīts *Latvijas atjaunojošā kriminālterapijas akadēmija* /tautas valodā vienkārši – *Lakta*/, viņš bija darba spara un cerību pilns, kā jau tas pienākas zaļoksnam jauneklīm, kurš izārstēts no kāres pēc narkotikām, apguvis vispusīgas teorētiskas zināšanas koledžas kursa apjomā un praktisku specializāciju mehānisku transportlīdzekļu remontēšanā, regulāri trenējies viegla un smagatlētikā, kā arī iekodēts likumpaklausībai un standartu morāles principiem. Tomēr jau pēc dažām nedēļām puīša entuziasms sāka rukt.

Par spīti darba piedāvājumu pārpilnībai Henks izrādījās nevienam nevajadzīgs. Vaina slēpās viņa pārmērīgajā sagatavotībā darba dzīvei. *Laktas* kodējums bija tik noturīgs, ka tā saņēmējs organiski nespēja darīt jebko, kas pārkāpj kriminālkodeksa normas, bet tas automātiski izslēdza iespēju strādāt privāt-uzņēmumos un labā daļā valsts pārvaldes iestādē. Runājot par tādām vietām kā Prezidenta autoparks vai Mormoņu baznīcas sinode, tur – gluži pretēji – Tifentālu uzskatīja par tipu ar apšaubāmu morāli. Iznācis no kārtējā autoservisa uzņēmuma, kas pirms pusstundas telefoniski bija apstiprinājis vakanci esamību, bet pirms piecām minūtēm, uzmetis aci laktieša diploma bordo krāsas vāciņiem, lielīgi atvainojies par kļūdainas informācijas sniegšanu, Henks apstājās Brīvības ielas un Maksa van der Stūla bulvāra krustojumā, apcerīgi vērodams automašīnu sastrēgumu, kurā galvenokārt drūzmējās pirms septiņiem gadiem neredzēti modeļi, un reklāmas stendu ielas pretējā pusē, kurā četrās valodās – latviešu, krievu, angļu un /domājams/ arābu, spīguļoja optimistisks uzraksts: **MĒS DZĪVOJAM NEIEROBEŽOTU IESPĒJU ZEMĒ!**

Pēkšņi aiz muguras atskanēja gaviļains brēciens:

– Faktvajumammu, privet, *Henk*! Vai vočē kārus? – Tas bija Eduards Blohins jeb Blusa, kurš Tifentāla grēcīgās pagātnes periodā reizēm viņam izpalīdzēja, izķeksēdams auto atslēgu no neuzmanīga džipa īpašnieka kabatas. Pēc izskata

Blusa gandrīz nebija mainījies – tas pats ciniska tīneidžera vieplis, tādi paši apdriskāti džinsi.

– *Sveiks, Blusiņ!* – Henks pastiepa roku. Viņu iepriecināja tikšanās, lai arī vēl pirms mēneša bija sev /un *Laktas* priekšniecībai/ solījis izvairīties no kontaktiem ar vecajiem paziņām. Blusiņa dzīvesprieks tik patikami atšķīrās no autocentra biznesmeņu glumajiem smaidiem. – *Vai tad tevi neiesēdināja?*

– *Kā nu ne, esmu nolauzis trīs srokus!* – Blohins palepojās.

– *Katreiz pa desmit dienām?* – Tifentāls bija skeptisks.

– *Sutkas es neskaitu. Kamēr skaitījos pacans, divreiz pa mēnesim, bet trešoreiz – pusi gada.*

– *Tā tad bez kodēšanas...*

– Faktvajumammu, neesmu nekāds killers. Brīvajā režīmā. Cik tu nolauzi?

– *Septiņus.*

– *O, putaina, šmaugi! Tad jau tu vēl nečohņi, kas notiek pasaulē... Uz kāriem labāk neblenz, tas nav veselīgi.*

– *Vai policija kļuvusi veiklāka?*

– *Pogainie? Jāsmejas. Meters tāds, ka visu automarketu sagrābusi Mahmuda banda, čurkas. Ja tu tā milāk ieskaties hipiga kāra salonā, momentā būs klāt daži musulmaņi un labākā gadījumā nozilinās tev purnu...*

– *Ej nu, vai tavējie noraustījušies?*

– *Arābi mīl spridzināt, hoķ pašiem jāuziet gaisā, galīgi sūdi, – Blusa taisnojās.*

– *Tu pārspīlē. Arī Laktā bija pieejama informācija: kopš Izraēlas premjers ir palestīnietis, musulmaņi kļuvuši miermīlīgāki.*

– Faktvajumammu, vietējie hodžas tikpat kreizīgi kā agrāk. Tomēr savs labums no viņiem ir!

– Eduards izvilka no kabatas kārbīņu tumšzaļu tablešu. – *Nem, tik lēts straiķis vēl nav redzēts. Un praktiski bez lomkām.*

Henks papurināja galvu: – *Pats neriju un citiem neiesaku. Nevari iztikt bez tā draņķa?*

– *Nevar iztikt tikai bez skābekļa, – Blusiņš izvairīgi atbildēja. – Vismaz sīvo vēl ieņem?*

Tifentāls piekritoši pamāja.

– *Pēdējo saprātu tomēr nav izdzinuši... Ejam uz tankoties!*

Sēžot nesen atvērtā bārā ar zemām den cenām, Henks pajautāja:

– *Ar ko tu nodarbojies? Izbadējies neizsk...*

– *Ar politiku.*

– *Nemuldi!*

– Putana budu, džoboju **International tising and Advice agency**, – Eduards izviķešas apliecību ar burtiem IAA uz vāka.

– *Reklāmas firmā... Kāds tur sakars ar po...*

– *Piedalos protesta demonstrācijās. Vicir kātus un blāju.*

– *Pret ko protestē?*

– *Kā kuro reizi – pret latviešiem, pret kri pret arābiem, pret zilajiem, heteriem, šitiem, nieku milētājiem, pret narkotikām, pret nar aizliegumu... Un tamlīdzīgi, kā klients vēlas.*

– *Vienmēr tikai – pret?*

– *Par – mazāk bleķo. Pozitīvistos rukā ies*

– *Maksā pieklājīgi?*

– *Pēc darba bīstamības. Pret latviešiem mit eiro stundā, pret krieviem – divdesmi arābiem – divsimt piecdesmit.*

– *Tā tad visizdevīgāk pret arābiem?*

– *Tā tikai liekas. Pašam jāirē bruņu ve: spridzekļu detektors. Visizdevīgāk cīnīties letiņu nacionālistiem: nekāda riska, jo tev stāvēs policija. Kad nedēļā gadās kādi astor pīrensi – žīķi možno. Ja tev vajag džobu, ieblatot. Sākumā gan jādarbojas pozitīvi imidžēt kādu jaunu partiju, bet, ja būsī skaļ tīksi drūmīķos.*

– *Pateicos par labo sirdi, Blusiņ, bet mar. kas tajā profesijā nepatīk... Kādi ir tavi paš litiskie uzskati?*

– *Neesmu smadzeņojis. Ierausim, lai bašk skaidrojas! Par politiku tev jāāskē Rokijam.*

– *Ko?! Arī Bērziņš strādā IAA?*

– *Faktvajumammu, vai tu ti-vi nebačē?*

– *Laktā cenzē raidījumus par iekšējo po smago seksu un vardarbību. Ko tu teici pa ziņu?*

– *Vecais esot kaut kāds ministrs.*

Henks vienā rāvienā izdzēra lielo longd glāzi. Autoritāte Rokijs – ministrs! Patiešā neierobežotu iespēju zeme...

OLAFS ZI

ZIŅAS UN BAUMAS ĪSUM.

Milzīgiem bariem plūst svētcēlnieki uz pāvesta Jāņa Pāvila II dzimto pilsētu Vado Visu Poliju apskrējusi ziņa, ka noticis brīnums – no pāvesta statujas pamatnes tūdens. Ikviens ticīgais vēlas iegūt svēto ūdeni. Pilsētas pašvaldība noklusē, ka darboties ūdensvads, lai statuja izskatītos pievilcīgāka.

Polijā abas galvenās valsts amatpersonas ir viensūnas dvīņi – prezidents Kačiņskis un premjerministrs Jaroslavs Kačiņskis. Politikas eksperti nobažījušies par divdomīgu situāciju – ārvalstu vadītājiem grūti saprast, ka tās ir divas personas, auc viesi iedomājas, ka Ministru prezidents ir klonēts.

Lai iesaistītu politikā jauniešus, Krievijas vadošā partija *Vienotā Krievija* orga konkursu *Politfabrika*. Savdabīgā šova dalībnieki peldkostīmos pulcējas Līpe pludmalē. Žūrija vērtē gan figūras, gan tērpus. – *Divdesmit gadus vecās Svetle Kondakovas bikini liecina, ka viņa varētu gūt panākumus politikā, – secina pasāki vadītājs. Vēl vienīgi jāatbild uz būtisku jautājumu: – Vai tu atbalsti krievisku dzīvesvei*

Uz prezidenta amatu kādā no Austrumu valstīm kandidē politiķis Jahja bin Jahj Ghaders.

– *Neies cauri, – parlamenta locekļi noraida viņa kandidatūru, – jūs esat pārāk īss pir. personas amatam. – Bet galva man tikpat liela kā jums, – protestē kandidāts. – It kā g. šajā postenī būtu svarīgākā.*

Krievijas Liberāldemokrātiskās partijas līderis Vladimirs Žirinovskis atradis sava t. kapu Izraēlā: – *Līdz šim nezināju, ka mans tēvs ir žids. Piedzimu Kazahstānā un domāju viņš ir jurists.*

Apkopojis A. AUZ

Lidojošo šķīvīšu vizīti Latvijas laukos iemūžinājis J. Kārks

AR MAKŠKERI UN ZĪMULI

Makšķerējis mākslinieks A. Mukāns

KAS MAKŠKERNIEKAM PRĀTĀ NĀK

Labais vienmēr ņem virsroku pār ļauno. Tāpēc tas, kurš uzvarējis, arī ir labais. Bez tostiēm – parasta iedzeršana, ar tostiēm – bankets.

- Pats galvenais, strādājot ar datoru, neļaut tam nojaust, ka jūs steigzaties.
- Zaļie augi ir ļoti noderīgi, jo izdala skābekli, kas ārkārtīgi nepieciešams automobiļiem.

SKAIDROJOŠĀ VĀRDNĪCA

Telepātija – patoloģiska atkarība no televīzora.

Eksperts – tāds, kura zināšanām paplašinoties, aizvien vairāk sašaurinās redzes leņķis.

Iespēja – labvēlīga apstākļu sakritība jaunas vilšanās iegūšanai.

Labā reputācija – krāpnieka imidža neatņemama sastāvdaļa.

Mīts – baumu otrā jaunība.

Kompliments – diplomātiska pārākuma apziņas izpausme.

Finanšu krīze – viena no mūžīgajām vērtībām, sākas līdz ar pirmo algu un pāriet tikai pēc nāves.

Vecums – brīdis, kad par svecītēm izdotā naudas summa pārsniedz dzimšanas dienas tortes iegādes izdevumus.

MĒRKAĶIS PIE STŪRES UN BRĒKŠANA

Mēdz teikt, ka lepība pie laba gala neved. Īpaši to vajadzētu atcerēties politikānkungu līgtajiem priekšvēlēšanu reklāmu taisītājiem, kuri konsekventi ignorē divdesmito un desmito gadu vēlēšanu ķeršanas pieredzi. Aik reklāmu taisītāju priekšgājēji ar saviem modīgajiem aģitācijas mušpapīriem noķēra līdz vairāk muļķīšu nekā mūsdienu augstlīcītie tehnologi ar televīzijas rullīšiem un pstešanu ekrānā, par ko jāmaksā tūkstoš latu mūtē.

Ļajos laikos viss balstījās uz plakātiem un kšanu. Plakāti rēgojās pie katras sētas neām ilgi, un tam bija milzīga nozīme – vēlētajiem atcerējās gadu gadiem. Kad trīsdesmit pirā gāja vaļā ceturtais Saeimas vēlēšanas, man bija četri gadi, un vairākus tā laika plakātus eseros vēl tagad, bet īpaši skaidri divus. Uz viena redzams mācītājs un sarkans briesmonis rgtiem zobiem, kas gribēja ar cirvi nocirst aga mācītājam galvu. Nekas no tās ciršanas anāca – mācītājs sev priekšā turēja Bibli, no is nāca liels gaišums un sarkano briesmoni gi apžilbināja. Otrajā plakātā šķībi saskvēries

burinieks brauca pa vētraiņu jūru un vējš to dzina uz briesmīgām klintīm. Burinieka mastā bija Latvijas karogs, bet pie stūres stāvēja spalvains mērkaķis, un viņa fizionomija likās ļoti pazīstama. Visi, kas gāja garām, apstājās, britiņu paskatījās un sāka smieties: – Vai, tas taču ir... – Tātad plakāts bija trāpijis desmitniekā!

Es tolaik dzīvoju Grišķenes, respektīvi, Griņkalna blokmājā, un dienas desmit pirms vēlēšanām sākās brēkšana. Rītos tā ap astoņiem pagalmā atskanēja neganta bungu rīboņa. Visi logi atvērās un ļautiņi izbāza galvas – kas nu būs? Pagalma vidū pie strūklakas stāvēja pieci vīri ar pērkonīgām balsīm. Tūlīt pēc bungošanas viņi nobrēca: – Strādnieks, nosit parazītus ar listi trīs! – Starp citu, trīs toreiz bija sociāldemokrātu numurs. Nākamajā rītā pagalmā pūta taures un pieci citi vīri brēca vēl skaļāk: – Kas galvā dumjš, kam prātīnš īss, tas nobalsos par listi trīs!

Sakiet, kāpēc mūsdienās noliģtie reklāmu taisītāji nevarētu pārņemt senču pieredzi? Protams, mācītājiem neviens galvu vairs negrib nocirst, tāpēc uz plakāta varētu uzzīmēt peder... piedodiet, gejiņu, ko briesmonīgs homofobs

atnirgtiem zobiem grib nosist ar fekāliju paķeli. Taču gejiņš tur sev priekšā ES direktīvas par cilvēktiesībām, no kurām nāk vēl lielāks gaišums nekā no mācītāja Bībeles, un apžilbinātais homofobs neredz, kam fekālijas mest. Savukārt burinieka vietā vētra uz klintīm varētu dzīt dārgu, sniegbaltu luksusa jahtu ar Latvijas karogu mastā un mērkaķi pie stūres, taču mērkaķa fizionomija būtu cita. Nu ja, jūs jau zināt, kas tas par mērkaķi!

Brēcēji? To repertuārs varētu būt visplašākais, piemēram: – Tie citi ir kretīni, mēs ne! – Nevienus īrnieku no privātmājām nedrīkstēs mest uz ielas, tikai pagalmā! – Latvieti, turies pie sievas un trīs bērniem! – Protams, mūsdienu tehnikas laikmetā vīri brēks megafonā, tāpēc tie, kuri nebūs kļuvuši kurli, noteikti nobalsos par īsto listi.

Tas tad arī būtu viss. Ja tomēr, neskatoties uz maniem padomiem, devītā Saeima izrādīsies tikpat draņķīga kā iepriekšējās, mums vienīgi atliks importēt simt antropofāgus, respektīvi, cilvēkēdējus, lai tie apēd visus deputātus, kas netur priekšvēlēšanu solījumus. Kurš izrādīsies melis, to katlā, un miers mājās!

ANDREJS SKAILIS

IZEJAM IELĀS

Neejiet gan, viņiem jau savus velosipēdus nav kur likt...

Kārtējo reizi varam pārliecināties, ka laiks ir relatīvs jēdziens. Arī Kuldīgā

Ko šeit lai piebilst? Acīmredzot daži cilvēki ļoti vēlēti seko šī veikala ikdienai...

Ielās izgāja:
VALDAUSE, A. KUKŪ

JŪS JAUTĀJAT – MĒS ATBILDAM

Kāpēc par nākamajiem Latvijas Valsts prezidentiem cer kļūt Sandra Kalniete, Ingrida Ūdre un vēl citas? Tikai sievietes. Kur palikuši vīrieši?

Atbilde. Lai vīrieši nesakautos. Padomājiet pašī, cik daudz vīriešu vēlētos kļūt par Valsts prezidentu!

Runā, ka arī Krievijā drīz sāksot trūkt darbaroku. Ko tad šī milzīgā valsts iesāks?

Atbilde. Krievijas Valsts domes deputāts V. Mitrofanovs kādā uzstāšanās reizē teica: *Mēs esam ar dabas resursiem bagātākā zeme. Komunismā visi dzīvosim Francijas, Itālijas, pārijas pludmalēs... Bet nabadzīgie Rietumi, kuriem nekā, izņemot jūru, nav, brauks uz Krieviju trādāt.*

Nesen dzirdēju divainu apgalvojumu: nav tibi, ja tavus matus kopj un apgriež pretējā zīmuma pārstāvis. Kāpēc?

Atbilde. Pārāk tuva iepazīšanās ar pretējā zīmuma frizieri var novest pie bīstamām sekām. Ne velti Bibelē vēstīts, ka stiprinieku

Samsonu pazudināja sieviete, kas apcirpa viņa matus.

Dzirdēju, ka bērnu autiņbiksītes kļūstot lētākas. Nopriecājos ļoti, jo tad jau lētāk varēšu tikt galā ar saviem puīšļiem. Vai tā ir taisnība?

Atbilde. Nepriecājiēties par agru! Eiropas Savienības attiecīgajās instancēs debates par šo jautājumu sāksoties ne agrāk kā 2007. gada otrā pusē.

Televīzijā tika rādīts, kā šajā karstajā vasarā pie vēsām strūklakām veldzējas Romas, Parizes un citu lielpilsētu iedzīvotāji. Kur var veldzēties ridzinieki?

Atbilde. Mūsu galvaspilsētā Rīgā nedarbojas vairākas strūklakas. Jābrien kanālā. Biznesa kuluāros tiek runāts, ka nākamgad tūristiem un Rīgas iedzīvotājiem par pieņemamu samaksu tiks piedāvāts pakalpojums *Ūdensbumba*. Centra parkos pārkarsušos pilsoņus no slēpņa apmētās ar maisiņos pildītu aukstu ūdeni.

Atbildējis Ž. PLATAIS

Dadzis iesaka

NEOLIMPISKS SPORTA VEIDS

Ir viens sporta veids, kam mūsu funkcija līdz šim nav pievērsuši pienācīgu uzmanību, proti, lamāšanās! Jau kopš tāltālā 1950. gadā /ASV/ ik gadu notiek lamāšanās pasaules čempionāts, bet mēs ne reizi neesam raudi tur piedalīties!

Sākās viss caur to, ka kāda bāra pastāv klientu pamatkontingents bija mežacirtējā viņi iedzēruši, dabiski, sāka lamāties. Ikvē ziņa, ka līdzīga vārdu apmaiņa parasti beidz ar plūkšanos. Kad nu bāra saimniekam sala mēbeļu remontēšana bija līdz kaklam, saviem klientiem piedāvāja sarīkot lamāšanas konkursu, piesakot – turpmāk bārā lamāties rēs tikai un vienīgi sacensību uzvarētāji! Mēneši piekrita, un tika kronēts pirmais uzvarētājs Dž. Kononijs. Priecīgs gan viņš nebija ilgi – taču diža prieka lamāties vienatnē, ja tevi viens ar glanci nevar pasūtīt vienu māju tālāk. Tā nu bārs 364 dienas gadā pārvērtās par pretīgumu pieklājīgu iestādi. Saimnieks tādēļ zaudētājs nebija, jo uz viņa bāru čūpām rādīturu bari izbaudīt pasaules rupcīgākās tas gaisotni. Ja nu kāds no viņiem rauga brīdī lielu muti, saimnieks uzsauc: – *Aizver žaunu! Atradies te man Ezra Pounds! Uzvarēsi nākamajā konkursā, tad varēsi te fakoties!*

Kad nu pienāk ilggaidītā sacīkšu diena, bārs stāvēgrūdām pilns. Valodu ziņā nav ierobežojumu ikviens var uzstāties mātes valodā. Tā nu te sākās nējušas japāņu, ķīniešu, vācu, rumāņu un citu tautu sekšana, lai lāmēkļi neatkārtotos. Pasaules rekords šajā neolimpiskajā sporta veidā pie Dikam Braunam – viņš dāsni lamājies 2 stundās 17 minūtes un 32 sekundes.

Aprunājoties par šo lietu ar man pazīstamiem spēcīgiem zēniem, nācās ar nožēlu secināt, mums šajā sporta veidā nekas nespīd. Otrajā pārijas gados mūsu valoda ir pārsātināta rūsicisms kā Madonas rajona zeme ar latvā sēklām. Nav mums vēl, saproties, izveidojus lamāšanās kultūra valsts valodas līmenī! – nu būtu jautājums, par kuru mēs lūgtum lūgtu parūpēties M. Zālītes vadītajam Valoc centram. Citādiņš latvju karogs nekad neplīv Oksfordas bārā!

K. BELŠEVI

LĒTA DIĒTA PENSIONĀREI

Sevišķi mēneša sākumā pirms pensijas saņemšanas

Svētdiena. Ietaupi gabaliņu no draudzenes dzimšanas dienas kūkas. To dari tā: apēd raso pēc tam padzeries ielieto kafiju, noēd vienu stūrīti kūkas gabaliņa, ievaidies: – *Ak, Dievs, kā gada, bet es vairāk nevaru!* – Tad ātri satin kūkas gabalu salvetē un ieliec rokassomiņā. Kafiju dzer visu!

Pirmdiena. Ietaupītais kūkas gabaliņš un daudz ūdens.

Otrdiena. Dārzu diena. Pārbaudi 1985. gada iegādāto poļu zābaku kastē saliktos pašas dārzājos tomātus – varbūt kāds ir jau sārts.

Trešdiena. Šodien iemērc pavasari dārzā no iesēto cūku pupu atlikumu.

Ceturtdiena. Piezvani kādai draudzenei. Vēl ar pēcpusdienā. Varbūt uzaicinās uz tēju. Tad kaut kas jau būs palicis arī no pusdienām.

Piektdiena. Vāri cūku pupas. Nolej ūdeni /tik, ne izlietnē!/. Ūdenim pieliec sataupīto desa ādiņu un vēl pavāri. Pieliec daudz zaļumu, vieglu naļga – svaigu vai kaltētu.

Sestdiena. Apēd pusi vakar izvārīto pupu.

Svētdiena. Skaties TV visas filmas pēc kārtas. Vārītās pupas neaiztīc! Ar tām varēsi iztikt līdz trešdienai, kad saņemsi pensiju.

MĪCE PUTRINĀ,

Bez rindām! Bez kvītīm! Jums ērtā veidā!

Abonē

DADZI

www.pasts.lv vai pa bezmaksas
informatīvo tālruni **8008001**

Abonē un laimē!

No 1.jūnija līdz 26.jūnijam abonējot jebkuru Interneta abonēšanas katalogā pieejamo preses izdevumu vismaz uz 3 mēnešiem, izmantojot **www.pasts.lv** vai pa bezmaksas informatīvo tālruni 8008001, katrs trešais abonents dāvanā saņem "Autobuss Debesis" jauno disku "Par tavām kurpju šņorēm". Balvu fonds 600 CD.

Tagad, abonējot internetā, norēķinus var veikt, izmantojot **Hanzanet** vai ar norēķinu kartēm

VISA
ELECTRON

MasterCard

Maestro

Latvian

Loterijas atļaujas Nr. 1556. Uzvarētāju vārdi tiks publicēti laikrakstā "Neatkarīgā Rīta Avīze" 2006. gada 4.jūlija numurā.
Loterijas nolikums **www.pasts.lv**

PASTS
AR ATBILDĪBU PAR UZTICĒTO

INFORMĀCIJA PAR LOTERIJAS TĀLRUNU 8008001

www.radionaba.lv

NABA
93.1 FM
UNIVERSITĀTES RĀDIO

Gandrīz katrs ir dzirdējis par Nobela prēmiju, daudz mazāk ir tādu, kas zina par Darvina prēmiju. To piešķir indivīdiem, kuri uzlabojuši cilvēces genofondu. Vairākumā gadījumu viss, kas nepieciešams, lai saņemtu šo prēmiju, ir aiziet no dzīves, turklāt nevis vienkārši un cienīgi mirstot ar grāmatu rokās, bet atstājot šo pasauli radikāli muļķīgas nāves gadījumā. Priekšroka tiek dota kandidātiem, kuri jebkāda iemesla dēļ nav paguvuši radīt pēcnācējus, tātad ir atpestījuši cilvēci no saviem draņķīgajiem gēniem. Lūk, dažu laureātu stāsti.

ASV. Piektdienas vakarā kāds Arizonas universitātes medicīnas fakultātes students uzaicināja meiteni pavizināties. Viņi apturēja mašīnu kalnā, no kura pavērās ļoti skaists skats uz Taksonas pilsētu. Pasakainās ainās apdullušie jaunieši izkāpa no auto un, nepievēršot uzmanību negaisa mākoņiem, sāka milēties. Zibens trāpīja kalna augstākajā punktā – jaunieša pēcpusē. Lateksa prezervatīvs izkusa, burtiski sakausējot abus kopā. Meitene bija gājusi bojā. It kā nepatikšanu vēl nebūtu gana, smakas pievilināts, atnāca lācis. Jaunietis no sāpēm un pārdzīvojuma zaudēja samaņu, tikmēr badīgais dzīvnieks pamēģināja svaigi cepto meiteni uz zoba. Nelaimīgo jaunietai no rīta atrada skautu meitenes. Ārstiem viņa dzīvību izdevās glābt. Pēcnācēju puisim vairs nebūs, bet Darvina prēmiju viņš saņēma.

ASV. Pitstonas iemītnieks Veins Rots nolēma paspēlēties ar sava drauga kobra. Izvilka čūsku no terārija un... Ko gan jūs gaidījāt? Protams, čūska viņam iekoda. Uz drauga aicinājumu nekavējoties braukt uz slimnīcu viņš, atteicis: – *Esmu vecis, varu tikt tam pāri*, – aizgāja uz tuvējo bāru iedzert. Pamatīgi iekampis un palielījis visiem apkārtējiem, ka viņu sakodusi čūska, Rots pēc vairākām stundām nomira. Ak, kurš gan varēja iedomāties, ka kobra inde iedarbojas lēni!

Nāvīgs stulbums tiek atalgo

ASV. Kāds labi iedzēris vīrs atgriezies mājās, izdzirdējis aiz sevis pagriezies un saņēmis sitienu pa galvu, tomēr pēc kāda laika atgriezies turpinājis ceļu. Drīz viņu notriecis motocikls un salauzis roku, tomēr ticis līdz mājām, kur pamanījies nokrist no lieveņa un salauzt abas kājas. Par spīti neskaitāmajām traumām viņa miršanas apliecībā bijis raks: *Nāve iestājusies no saindēšanās, kuras cēlonis ir vemšana, ko izraisa nekvalitatīvs alkohols.*

Krievija. Trīs vīri traktorā nedaudz iedzēra, pavizinājās un apgriezās visu braucamo otrādi. Paši veseli, bet spēkratam jumts ieliecies. Izlēma bojājumu izlabot, paņēma veseļi, ielida kabīnē un sīta, cik spēja. Jumts izliecās uz pretējo pusi. Viņi izlēda ārā un sīta otrreiz – jumts izliecās atpakaļ. Apspriedušies gudrinieki izlēma, ka vienam jākāpj kabīnē jātur jumts, lai sitot tas atgrieztos sākotnējā stāvoklī. Domāts darīts. Jau beidzās laimīgi. Jumta turētājs saņēma Darvina prēmiju.

/Citreiz/

– EI! LAIVĀ CAURUMS!
– NEKAS, KAD IELAIĀS ŪDENĪ, TAD NEREDZĒS!

V. Banders

– DĪVAINI GAN TIE CILVĒKI, JAU KURĀS NESAPROT, KA BEZ SPĀRNIEM LIDOT NEVAR!

Z. Zahara

MĒS NĀKAM NO PRAIDA!

N. Nagaine

– KAULĪN, VELC GUMIJNIEKUS! – PURVĀ ČŪSKAS!

N. Nagaine

HRONISKĀS ZIŅAS

Kas meklē, tas atrod! Iespēju pakrimināloties vai citādi pajārēties nekad nepietrūkst! Jūsu uzmanībai jūlija – augusta periodā sasāpējušo hronisko kaišu apskats Latvijā.

G. Šļuka speciāli DADZIM /Latvijas Avīze/

Uz Krieviju pēc pārtikas bija devies kāds laulāts pāris no Latvijas. Pašmājās – vieniem nav ko atņemt, bet citiem tāāda apsardze, ka i nedomā tuvumā rādīties. Tā nu dzīvesbiedri sazinājušies ar kaimiņvalsts amata brāļiem un uzaicināti uz *viesizrādi* Maskavas apgabala Mitišķos. Tiesa, viņiem piedāvātas tikai statistu lomas /stāvēt uz vakts/. Kamēr mūsējie vērojuši, piecirkrievukolēģiebruķuši pārtikas noliktavā, sadevuši pa ausīm diviem sargiem, atņēmuši pistoli, steku un aizstiepuši preces 658 000 rubļu /apmēram 13 500 latu/vērtībā. Tomēr kaut kas misējies un visa trupa aizturēta. Latvijas iedzīvotāji /skaistos rokudzelžos dzelzoti/ atgriezušies dzimtenē un gaida tiesas spriedumu.

Ir! Ir vēl rūpniecība, ko graut! Varam būt optimisti –

Latvijā nepastāv tikai pirktpārdošanas, izklaides un servisa industrija. Izrādās, kaut ko arī ražojam! Tas klājās, kad aplaupīja kādu ražotni Kandavā. Nozagta taras līnija ar visiem *pričindājiem*. Uzņēmumam iedarīts 56 000 latu liels materiālais zaudējums.

Ja kaut ko ražo, tad tas arī kaut kur jāglabā. Piemēram, angārā. Kāds nelietis acimredzami

HRONISKĀS ĀRZEMES

Moto: *nekur nav tik labi kā mājās! Vai ne?*

Kamēr lācis vēl mežā... Soči /Krievija/ ir viena no trim pilsētām, kas guvušas lielāko sportautiskās olimpiskās komitejas /SOK/ atbalstu kā iespējamās 2014. gada ziemas olimpisko spēļu otājas. Lai gan olimpiskais lācis vēl mežā /galīgais lēmums tiks pieņemts tikai 2007. gada jūlijā K sanāksmē Gvatemalā/, krievu viltnieki jau sākuši rosīties. Piemēram, Soču Īpašumu pārvaldes ekšnieks pieprasījis no kāda vietējā biznesmeņa 410 tūkstošus ASV dolāru, lai viņa īpašums netikatsavināts olimpiādes vajadzībām. Izspiedējs aizturēts. Miliči sajūsmā.

Sprāgstošie vīri! Ko tik sievietes ar cilvēkiem nedara! Nesen kāds sāpju sagrauzts indivīds ir pilsētā Dzjesji ienācis restorānā un uzspridzinājies, paraujot sev līdzī aizsaulē četrus un notīrījis savainojot vēl četrus pusdienotājus. Viņš bijis restorāna oficantes vīrs. Uz šādu rīcību viņu mudinājuši sieviņas sagādātie rāgi.

Dažas dienas pirms tam cits nelaimīgs ķīnietis uzspridzinājies savas bijušās sievas kāzās. Bojā gājuši viņi kāzu viesi. Kas par šādu rīcību sakāms Budam un kāda reinkarnācija šādiem pašnāvniekiem dāma, DADZIM uzzināt neizdevās – Buda intervijas laikā neizdvesa ne vārda...

Ķīnā sprāgstvielas tiek izmantotas celtniecībā, tāpēc itin brīvi pieejamas. Pērn ar tām pastrādāti 3 kriminālnoziedzumi.

Policisti nerisina visas problēmas... Kāda 44 gadus veca Vācijas pilsētas Āhenes iedzīvotāja ir ats vidū pamodinājusi savu vīru un pieprasījusi, lai laulenis apmierina viņas kāri pēc seksa. Iemusi atteikumu, frau tik ļoti sanikņojusies, ka... izsaukusi policiju. Patrulniekiem kundze bijusies, ka viņai ar vīru intīmu attiecību neesot bijis jau vairākus mēnešus, un lūgusi policistiem problēmu atrisināt. Kārtībnieki izrādījušies tikpat neatsaucīgi kā vīrs: – *Mums nav nekāda likumīga netalejakauties ģimenes lietās, ja vien nav notikusi vardarbība.*

-akīri? Luganskas robežkontroles punktā plosījušies 30 no Krievijas iebraukuši motociklisti. Klai-lāmi, ka Ukraina nav nekāda valsts un robeža ir nelikumīga, viņi likvidējuši /sabraukuši/ robež-gu. Pēc tam motorizētā kompānija devusies uz tuvējo miestu, kur ballītes laikā sarīkojusi kautiņu ukraiņu puisiem. Hoholu miličiem izdevies aizturēt septiņus vieshuligānus. Neskaidrība tikai tā. Oficiālajā ziņojumā pausts, ka visi 30 kauslīgie indivīdi atbraukuši ar pieciem blakusvāgotiem omjlaiku motocikliem. Hm... DADŽAprāt, tur kaut kas neklapē! Vai nu hoholi speķi pārēdušies, arī viesi bijuši īsti faķīri, ka spējuši satupt katrā mocītī pa sešiem...

Ziņas par hroniski nelāgiem atgadījumiem apkopojis VATS ONS

Jaunprātīgos nolūkos noplēsis metāla plāksni no *spīču* ražošanas uzņēmuma *Latvian Match* noliktavas angāra jumta Liepājā. Par laim lietuss neuznāca un sērkociņi nesamirka, tāde nodarītais materiālais kaitējums ir vien Ls 150.

Priekšmeti uzbrūk! Šausmu zvanu saņēmuši Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienest darbinieki – kādā no tirdzniecības centra *Alfa /Rīga/* bodītēm sievietes ausi sagrābis teroristisk auskars. Steigšus ieradušies nelaimes vietā, glābēji konstatējuši, ka auskaram, ko potenciāli pircēja pielaiķojusi, ir bojāts aizdares mehānisms. Sieviete no neģēļa atbrīvota, lietojot specifisku smalkinstrumentu.

Rīgas glābējvīri piedzīvojuši arī izsaukumu uz transportlīdzekļu pieturvietu Vienības gatvē. Tu kāds vīrietis iesprūdis starp nojumi un soliņu. Šoreiz glābēji izlīdzējušies ar īstenā proletārieša – vecā labā laužņa palīdzību.

Gatavojoties ražas novākšanai... Sausā vasara nekādu labo ražu nesola. Tomēr dažs pļaujai gatavojas. Piemēram, kāds veiksminieks Cēsu rajonā jau laikus centies apgādāties ar dīzeldegvielu lauksaimniecības tehnikai. Diemžēl nāburgi Nitaurē un viena mēziena attālumā esošajā Zaubē par dīzeļiša un degvielas kannu zudumu nebija sajūsmā.

Ko dara tie, kam nekas novācams nav izaudzis? Vienkārši sadod pa lipu bodniecei un ievāc jau tikamai lietošanai pārstrādātus miežus. Tā noticis, piemēram, Nirzā, kur kāds vīrs veikalā sadevis pa ausīm pārdevējai un nolaupījis sešas pudeles alus... Laupītājam aizliegts turpmāk tuvoties bodes madāmai, kā arī noteikts, ka jātup mājās. Kas par to? Kā tai dziesmā dzied – ja vien aliņš ir, vīrsū ko dzert!..

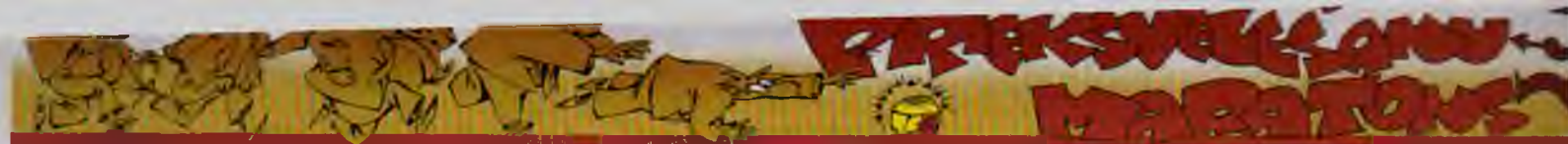
ATSLĒGAS CAURUMS

No aizturēto paudumiem policijas iecirkni

Es tak' dzīvoju Latvijā. Saskaņā ar latviešu tautas ticējumiem un pieredzi kaņepēm piemīt dziednieciskas īpašības – latvieši apgalvo, ka pēc krogus apmeklējuma vajagot iet nosnausties kaņepju laukā, un tad ritu skaidra galva būšot. Man siltumnicā bija ieaugušas dažas kaņepītes. Pats alkoholiskus dzērienus nelietoju, tāpēc nolēmu palīdzēt līdzpilsoniem, kam problēmas ar dzeršanu. Aiz tīras cilvēkmīlestības. Lai pietiktu pēc iespējas vairākiem, ko pabērt zem spilvendrānas, sadalīju lapiņas pa porcijām un izdalīju iedzērušiem garāmgājējiem. Kāpēc viņi man deva naudu, nezinu – biju samulsis, bet naudas devējs jau bija pazudis...

Ko??? Tās ir Indijas kaņepes? Un viņi tās smēķē apreibināšanās nolūkā??? Nu, mīļo cilvēk! Kā ta es to varēju zināt!..

Noklausījis un pierakstījis H. ŠERLOKS

TEIKAS UN LEGENDAS

Politiskās elites aprindās cirkulē daudz nostāstu un teiku. Senākajos folkloras slāņos atrodams daudz nostāstu par Godmani, Gaili, Birkavu, Krastu, Zigeristu, Čeveru. Mūsdienās tēli ir mazliet citi, lai gan sižeti bieži vien tie paši. Nelielam ieskatam publicējam daļu no folkloristu ekspedīcijās savāktā materiālu krājuma, kas glabājas Valsts centrālajā bibliotēku kolektora arhīvā.

Rā Šķēle pie bārdas ticis

Senos laikos Šķēle vēl staigājis apkārt bez bārdas un neviens viņu neesot pazinis. Pat paša partijas biedri ne. Atnāk Šķēle uz Ministru kabinetu, kurā pats par premjeru strādāt nozīmēts, bet tur šo nēlaiž iekšā. Sargs pie durvīm prasa bargi: – Kas tu tāds? – Andris Šķēle! – saka Andris Šķēle, bet sargs netic. – Paskaties, tu viltvārdi un bomži, kāds izskatās istais Šķēle! Lasies, blēdi, ka tieci, angļu valodu mācīties un zobus mazgāt! – sargs, avīzes pirmajā lapā smaidīgā, nominētā premjera bildi rādīdams, šim uzbrēcis.

Tad Šķēle attāpis, ka tiešām bārdas nav, un, lai netaptu samizots pa krāgu, steigšus tecinšus vien laidies lapās. Noskrējis līdz Lauksaimniecības ministrijai, kur Daugavas krastā apsēdies un sācis gauži raudāt.

Te, kur gadījies, kur ne, pienācis vecītis baltās drānās un vaicājis: – Andrīt, kamdēļ raudi?

– Kā lai gauži neraudu? Neviens mani nepazīst – kur eju, tur nēlaiž iekšā, visi tikai ņem un uzmet. Kā lai atgriežos un strādāju?

– Nebēdā nenieka, – sacījis vecītis, iedevis Šķēlem vekseli par 29 miljoniem un līcis tik doties uz savu kabinetu.

Un patiesi, tur priekšā jau gaidījuši ar puķēm un izklātu sarkano paklāju. Tavu brīnumu, arī bārda pa to mazo ceļu gabaliņu Šķēlem izaugusi tieši tāda pat kā avīzēs redzamā.

Repše un velns

Reiz Repše saderējis ar velnu uz jaunāko helikoptera modeli, ka, ticis pie varas, spēš

JA PALAIDĪSI MANI VAĻĀ,
PATEIKŠU, KUR MĀJO LIELĀS, RESNĀS...

D. Bi

septiņas dienas darboties godīgi, profesionāli un atbildīgi. Velns tik pasmejies un derējis ar.

Tā nu Repše pirmajā dienā valdījis un nekas slikts nav noticis. Valdījis otru dienu, un atkal viss bijis skaisti un glīti. Taču sestās dienas vakarā velnam izdevies Repši iekārdināt un likt sākt klausīties konkurentu telefona sarunas. Vai, kādus brīnumus Repše tur noklausījis – ka Jūrmalā daži vecīši par divdesmit štukām nieka eiriku grasās Repšes partiju apčakarēt! To vis Repše nav gribējis pieļaut un bliezis vaļā šo kompromatu visā presē un televizorā pēc pilnas programmas.

Septītās dienas rītā velns zvanijis Repšiem un vaicājis: – Nu, ko, Einar, tu vēl pie šprīces?

– Jā! – Repše lepni atbildējis, klusībā jau domādams, ka derības vinnējis.

– Nu tad es šito tavu sarunu ar mani nopludināšu presē... – sacījis velns, bet Repše vairs pat līdz galam nav klausījis, steigšus paziņojis par demisiju un emigrējis uz Latgali.

Teika par diviem Lembergiem

Senos laikos dzīvojuši divi Aivari Lembergi, abi dikti līdzīgi. Abi nēsājuši vienādas hūtes, abi gājuši medīt vienā un tajā pašā Puzes mežā, pat personas kodi abiem bijuši vienādi. Viens ofšoru biežokni izmantojis dienesta stāvokli un ļaunprātīgi stāvējis pie ostas vārtiem, nēlaižot pa tiem iekšā pilnvarnieku Grinbergu. Otrs Aivars

Lembergs tikmēr vaiga sviedros labojis Venielas un gādājis, lai visur pilsētas laukumos staigātos krāsainas govīs.

Tad nu tā iegādājies, ka pirmo Lembergu kuratūra iemetusi cietuma pagrabā pie pelē zirnēkļiem, bet otrais kļuvis par valsts preni un valdījis septiņus treknus gadus. Nevien: neesot pamanījis, ka Lembergi patiesībā t divi, jo viena ļaužu daļa domājusi, ka Lembergs sēž cietumā, bet otra atkal – ka Lembergs premjers.

Patiesība nākusi gaismā tikai pēc simt gad bet tad jau visiem bijis vienalga, kurš Lembergs bijis kurš, jo rītdiena jau kļuvusi par vakard un jaunie laiki par vecajiem.

Rā Saules Akmens radies

Šlesers reiz izlielijies norvēģu troļļiem v lielāko akmeni no Daugavas izcēlt un uzsist gātā, ka tas atpakaļ nemaz nenokrīt. Taču izgādij kungam misēklis, šis paslīdējis, akmens izšļu no rokām un uzkrītis Ķīpsalai virsū, tieši blak Preses namam. Neko darīt, otrreiz šis va akmeni nav cēlis augšā, bet ātri pārdevis zviedru hansapankiem, kas par tādu pirkur bijuši gauži priecīgi. Hansapanki aplikuši akme ar stikla logiem, nosaukuši par Saules akmeni i iekārtojuši tajā savu banku.

Teikas un leģendas ilustrējis R. Cinku.

Dadža galma ai z kulises

(Turpinājums no 15. numura)

Kā otrs aktīvākais DADŽA labotājs jāmin **Izaks Šics**. Šim darbam viņš pievērsās, būdams ilgdīgais sekretārs. Arī viņš laboja ļoti enerģiski, kam vai Aikam, kā viņu visi pazīnās mēdza ikt, bija vēl lielāka savu iemīloto teikumu vai du bagāža. Sevišķi viņš cienīja vārdu *taču*. Tomēr klasiskus Aiks tik nežēlīgi nelaboja. Šī tikai atļāvās pārsināt Dagnijas Zigmontes moreskas, ja tās neieklāvēs maketā pareizajā vietā.

Par ideālāko labotāju žurnāla vēlākajā posmā uzskatu **Andreju Skaili**. Viņš atraidīja gais grafomānus un bezcerīgi netalantīgus skritus. Ja uzrakstītajā humoreskā iemirgojās it dzirkstelīte joka, pavidēja svaigs temats un adomāts, no dzīves paņemts sižets, Andrejs mēķ centās rakstītu izglābt. Meklēja autoru, evarēja sazvanīt, rakstīja vēstuli, kurā avansā īca uzslavu, aicināja uz tikšanos, ieteica savus djumus, vaicāja, vai rakstītājs tiem piekrīt, tās kopā ar autoru uzlabot sižetu. Turklāt visu šo darbu veica tik smalkjūtīgi, ka izdriem autoriem likās, ka viņi palīdz Skailim, is Skailis viņiem. Diemžēl Andrejs, būdams reālais literatūras konsultants, strādāja ar liiro materiālu autoriem un arī tikai ar tiem, u darbi nonāca tieši viņa rokās.

Mēs paši, redakcijas štata darbinieki, no laāju kaprizēm pārāk necietām. Uzmanīgi izlējuši labotāju niķus /šeit liels nopelns Viesim Vējam/, mēs rīkojāmies šādi: ja feļetonus ējam numuram lasīja Palkovs, materiālu avojām viņa stilā, ja Livšics – izpušķojām tiņu ar Izaka iemīlotajiem teicieniem. ad rakstu labošana beidzās, tika pārtaisīts nakets. Dažam rakstam atstātā vieta izrādījār lielu. Tad tiem piestīķēja *Domu graudus*, i pēc, *Domādams neizdomāsi...*, *No skolēnu rējumiem*, *Starp citu* utt. Šādu sīkumu sekriāta materiālu mapēs nekad netrūka, galokārt pateicoties valmierieša A. Brieža un ejīņa, kā arī J. Barisjana, C. Melameda un citu smejamajai izdomai.

p materiālu ievietošanu kārtējā numurā neuzvirvoja karsti strīdi. Katrs līdzstrādnieks atīja, ka viņa feļtons ir visaktuālākais un c tam noteikti jābūt žurnālā. Tomēr galu vienmēr izkristalizējās labākais variants kārtējā numurā ietilpinājās visasākie, visālākie un visasprātīgākie gara ražojumi. urnālu lasīja gados veci cilvēki, viri un sievas

spēka gados, kā arī skolas bērni, bet bildītes pētīja pat zaiķnābji lasītnepratēji. Tāpēc žurnāla redkolēģijas locekļi ar lepnumu secināja, ka DADZIS kļuvis par istu ģimenes žurnālu.

Pāršķirstot tagad šos ne sevišķi lielas atklātibas laikos tapušos žurnāla numurus, man kā redakcijas loceklim nemaz nav jākaunas par tiem. Protams, greizi jānosmin bārdā par toreiz nerakstīto likumu, ka 1. maijs un 7. novembris noteikti jāatzīmē uz pirmā vāka. Arī Padomju armijas diena, Padomju Latvijas tapšanas datums un daudzi citi tolaik ievērojami un mazāk ievērojami svētki jāizpušķo ar trafaretiem apsvēikumiem, kam nebija nekāda sakara ar humoru un satīru. Tomēr tolaik žurnāla vai avīzes redaktors, kas šo likumu neņemtu vērā, līdzinātos nevis varonim, bet gan uz plosta uzkāpušam sētniekam, kas aizmirsis valsts svētkos izkārt sarkano karogu.

Tolaik arī no daudzu ievērojamu dzejnieku un rakstnieku darbiem pilēja rozā ūdentīnš. Konkrētie feļetoni izskatījās diezgan sīkumaini. Tas tiesa. Un tomēr patikami atcerēties, ka pēc DADŽA kritiskajiem rakstiem desmitiem desmitu alkatīgu bodnieku, slipētu spekulantu, iereibušu šoferu, rūdītu huligānu, nemākulīgu kaktu dakteru un dažādu citu neliešu pulks kļuva ievērojami mazāks. Tie, protams, bija sīki panākumi, salīdzinot ar globālajām problēmām. Taču acumirkļi jūtami, jo tolaik DADZIS uz katru kritisku publikāciju saņēma atbildi no attiecīgas varas iestādes par vainīgo nosodišanu.

Netrūka arī rakstu, kas raka dziļāk un risināja nopietnākus jautājumus. Tagad jau neviens vairs neatceras tādus feļetonus kā O. Mača *Sinepes*, J. Juzefa *Viltus orators*, Žaņa Ezīša *Galvas rēķini* un vairākus citus. Tie skanēja ļoti asi un neglaimoja padomju iekārtai. Daudzi konkrēto blēdību antivaroņi uzskatīja, ka viņus aizsargās komunistiskās partijas biedra kartes, jo tolaik tādām personām kaut ko aizrādīt vai apšaubīt viņu godīgumu bija bīstamāk nekā tagad nosaukt valsts prezidentu par neģēnu vai premjeru par korumpētu blēdi. Un tomēr DADZIS rakstīja arī par šiem visatļautības dižvīriem. Vēl jāpiemin it kā nebēdnīgie vai apaļa joka pēc uzrakstītie tīri literārie gabaliņi – Skailja satīriskās humoreskas, zemūdens akmeņiem pilnie Artava dzejoļi un Kamaras epigrammas. Tādu materiālu DADŽI netrūka!

1971. gada DADŽA 1. maija vāks

Pēc katra žurnāla iznākšanas redakcijā no laika gala pirmdienās notika ražošanas apspriedes, kurās tika vērtēts nodrukātais un plānots nākamais numurs. Šī pasākuma pirmajā daļā vienmēr skatīja karikatūru tēmas. Saietā piedalījās ne tikai redakcijas līdzstrādnieki, bet arī ārštata mākslinieki, rakstnieki, žurnālisti.

(Turpinājums sekos/

TEĀTRA PASTĀSTI

Eduards Smiļģis un Vilis Bergmanis jaunībā bija draugi un strādāja Rīgas Jaunajā teātrī. Karš viņus izšķīra. Vilis Bergmanis izklejējās pa Krieviju un atbrauca pēc kara galīgi sirms kungs. Smiļģis savukārt krāsoja matus melnā ogles tonī, lai sirmo nebūtu. Abi pirmo reizi satiekas Filharmonijā uz kāpnēm. Smiļģis /pētnieciski/ iesaucas: – *Vili Davidovič, kak ti posege!* – Bergmanis atcērt: – *A kak ti počernel!*

Eduards Smiļģis

Nacionālais teātris un Daile – divas konkurējošās firmas gan senāk, gan arī šodien. Tolaik, 50. gados, abu kolektīvu priekšgalā milzi Smiļģis un Amtmanis-Briedītis. Abi cienīja viens otru, taču zobgalības netaupīja. Reiz satiekas abi korifeji. Smiļģis, zinādams, ka Briedītis nesaprotas ar

Baļunu, ironiski saka: – *Tu varētu paņemt reperetuārā Raiņa bērnu ludziņu **Suns un kaķis** un abi ar Veru Mihailovnu nospēlēt suni un kaķi*. Briedītis nokremšļojas, taču atbildi nepaliek parādā: – *Bet Tu kopā ar Ertneriti varētu nodramatizēt Blaumaņa noveli Aizvien lillā, jo nav tāda vakara Dailē, kad kāds no aktieriem nebūtu pillā*.

Briedītis varēja dažkārt izvest no pacietības arī tuvākos iestudējuma palīgus. Piemēram, Šekspīra *Vētru mēģinot*, Jānim Kalniņam /lūdzu nesajaukt ar literatūriķi/ bijis uzdevums muzikāli dot vētras efektu. Viens pēc otra atskaņoti muzikālie paraugi un noraidīti kā nederīgi. Kalniņu Janka /tā viņu sauca kolēģi/ valdījies, kamēr pacietības mērs bijis pilns: – *Nezin, ko jūs vēl negribēsiet? Jūs nopirdīsieties un liksiet man smaku piekompsonēt!*

Atmiņās dalījies G. TREIMANIS

Daugavpils rajona
5. Grāmatu svētki notiks
25. augustā – Naujienē.

Tukuma rajona
5. Grāmatu svētki notiks
2. septembrī – Zantē.

Rēzeknes rajona
5. Grāmatu svētki notiks
8. septembrī – Kaunatā.

VALDIS ARTAVS PAR SEVI

**Es bieži runājos ar sevi,
Kaut sieva nebeidz mani rāt.
Ar gudru cilvēku, vai zināt,
Ir patikami parunāt.**

VALDIS ARTAVS

G. Vindedža draudzīgs saržs

29. augustā **Valdis Artavs** (īstajā vārdā Vladislavs Staunis) lustīgi svinēs savu jubileju. Šim notikumam par godu lūdzām dzejnieku teikt pāris vārdus sveicēju pulkam, kas jau tagad drūzmējas aiz durvīm. Ar dzejnieka eleganci un humorista nešpetnību viņš to arī izdarīja.

ALUS ARI IRA SULA

Jau agri atmiņā man gūla
No abiem galiem lasāms joks,
Ka alus ari ir sula
Un vesels tas, kas sulu lok.

Ar prieku saldo sulu baudu.
Lai mūžam slavēts mieža grauds!
Daudz bēdu pasaulē un gaudu,
Bet prieka nav nemaz tik daudz.

Kad atkal ceļu alus kausu,
Kā cilvēks jutos, nevis prauls.
Es dzīvot netaisos pa sauso
Tik tāpēc vien, ka nedzer Pauls.

Lai skauģi pareģo man galu,
Lai kraukļi, cik tik uziet ķerc,
Es allaž saucu, dzerot alu:
– Ir dzīvot vērts! Ir milēt vērts!

Kamēr mieži vēl augs.
Mucā virpuļos raugs,
Kokā apinis kāps,
Man slāps, man slāps!

DADZIS: – Vai tiesa, ka esat no Rēzeknes?

V.A.: – Tirākā patiesība. Manā bērnībā Rēzekne bija jauka pilsēta, uzlietas skanēja latviešu, krievu, poļu un ebreju valoda. Ja maizes mūsu ģimenē aizgāja pietrūka, tad mīlestības un satiecības ekad. Meklējami arvien lētāku dzīvokli, mēs atru gadu pārbraucām uz jaunu vietu. Tas bija rīcīgs notikums. Ja Rēzeknes kartē vietās, kur iēs dzīvojam, iedegtu spuldzītes, iznāktu Zie-
rassvētku eglīte.

DADZIS: – Jubilejas reizē grūti iztikt bez klasiskiem jautājumiem. Vai atceraties, kad sākat rakstīt?

V.A.: – Lielo pārmaiņu laikos mani nosūtīja uz pionieru nometni Krimā, bet līdz turieni netiku, jo sākās karš. Visus kara gadus biju iesprūdis Krievijā. Tomēr kaut kur vajadzēja mācīties. Uzzināju, ka Tatārijā Mengeru sādžā ir evakuēto latviešu bērnunams, devos uz turieni. Tur būtībā arī sākās mani vingrinājumi humora žanrā. Rakstiju sienas avīzei *Dullā muša*.

DADZIS: – Kas palicis atmiņā no televīzijas laikiem?

V.A.: – Kad es tur strādāju, tā vēl atradās Pārdaugavā, pie Āgenskalna tirgus... Tolaik nebija videomagnetofonu, viss notikatiešraidē. Vienmēr bija jāuztraucas, ka tik kāds nenokavē, neaizmirst tekstu. Un pāri visam partijas modrās acis un ausis... Reiz rakstnieks A. Bels literārā raidījuma laikā izmeta frāzi: – *Lai cenzūra skatās savus slepenos objektus un nebāz degunus rakstnieku daīlradē!* – Nākamajā dienā zvina glavīts: – *Vai nezināt, ka mūs nedrīkst minēt? Padomju valsti cenzūras nav!* – Nu, ja jūs neeksistējat, par ko jūs uztraucaties? – es atbildēju un saņēmu kārtējo rājienu.

DADZIS: – Senāk jūs rakstījāt arī parodijas. Atceros rindas no Laimas Līvenas dzejoļa:

*āda traucē tev ienākt mani,
āda traucē man ieiet tevī...*

Jūsu variantā tas skanēja:

*Sen tu būtu mani ticis,
Sen es tevī ieiet spētu,
Sen mēs abi savienotos,
Ja tā āda netraucētu...*

Beidzās laikam tā:

Un uz vāka būtu rakstīts:

Mīlas konservi. Bez ādas.

V.A.: – Jā, daudz nepatīkšanu esmu piedzīvojis ar literārājam parodijām, piemēram, Z. Purvs mani gadu nesveicināja, bet citi, kā Ziedonis, Vācietis, Skalbe – tieši pretēji, mudināja rakstīt vēl, jo tā esot laba reklāma.

DADZIS: – Atgriežoties pie Rēzeknes un latgaļu valodas... Varbūt pēdējā laikā jums tapusi kāda vārsmā latgaliski?

V.A.: – Savulaik dzejnieks Pēteris Jurciņš uzdāvināja man savu dzejoļu krājumu *Vasala, muos, vasals bruo!* Grāmatā daudz jauka latgaliešu humora. Izrakstiju dažus neparastākus vārdus.

Trūbys – taures.
Lūbeit – milēt.
Grūšys – bumbieri.
Lytksys – ciskas.
Žbani – alus kannas.
Caca – rotaļlieta.
Bubyns – bungas.
Zobs – vairogdziedzeris.

Lūk, kāds dzejolis man radās. Šogad nolasīju to Pīterdīnā, Rogovkā.

ATZEIŠONOS MĪLESTEIBĀ

Es trūbys trūbeju,
Tevi es lūbeju.
Cičy kai grūšys,
Lytksys kai žbani
Kairnoy mani.
Tu muna caca,
Koč esi vaca,
Bubynā sytu,
Nagrybu cytu.
Nakroti zobu,
Parodi nobu!

Sveicam Valdi Artavu 78 gadu jubilejā!

RAKSTNIEKS ARĪ IR CILVĒKS

Par Rakstnieku savienības valdes sešiem strādāja divi Gunāri – Priede un C bet stāvu augstāk *Karoga* redakcijā ti Gunārs – Selga. Atkarībā no ieņemamā a abus pirmos dēvēja par lielajiem Gunā Vārda dienā /8. decembrī/ leja smaržoja ģ un konjaks, *Karoga* – šņabis un lēti kon: Sekretariātā jau sen vairs tosti neskanēja augšā liksmība turpinājās līdz vēlam vaka kamēr gaviļnieks saviem apsveicējiem pat – *Citi par lielu naudu brauc uz Kaukāzu, aiziesim kājām.*

Restorānā *Kaukāzs* viņi bija bieži viesi.

Rakstniekiem savienība rīko angļu valc kursus. Cītigākie skolēni ir bērnu rakstni Zenta Ērgle un literatūrzinātnieks Alfons sons. Pēdējam neizdodas angliiski pareizi runāt vārdu cilvēki /pīpl/, allaž latviski iz rupjība.

– *Mierīgi! Neuztraucieties! Pavingrinie mājās!* – aizrāda mācību spēks. Nākamajā darbībā Vilsonam atkal liek izrunāt šo vār Vinš sastomās, piesarkst un tad šauj lau – *Penisiz.*

– *Latvijā reklāmu rakstīšana ir otra populārākā jauno dzejnieku nodarbošanās,* – apga Agnese Krivade, pati gados jauna autore.

– *Kāda tad ir pirmā? Vai tiešām dzejošana?* – *Kur nu! Dzeršana.*

Lai kļūtu par klasiķi, vispirms ir jānomirst. R dakcijas parasti krāj talantīgu cilvēku attēlu lai publicētu tos sēru rāmī, kad būs pienācis īstais brīdis.

Laikraksts *Literaturnaja Gazeta* nekroloģ par Veru Vanovu aiz pārskatīšanās ievieto latviešu rakstnieces Annas Sakses portret leraudzidams otrā rītā avīzē, galvenais redaktors Aleksandrs Čakovskis aiz pārbiļa gandr vai pats *atdeva galus*. Steidzīgi sūtīja uz Rīgu atvairošanās telegrammu. Jau tās pašas dienas vakarā Maskavā pienāca atbildes telegramms *Pokoņica ne vozražajet /nelaiķe neieibilst/.*

Uz ārzemēm aizbēgušais čekists Imants Lešinskis nāk klajā ar sensacionālu paziņojumu, ka viņa vārda brālis Imants Ziedonis ar ir Drošības komitejas virsnieks. Kad dzejnieks ierodas Kanādā, *nelokāmas stājas bruņinieks* neatļauj viņam uzstāties latviešu Centrā. Par fotogrāfēt tos latviešus, kuri iet skatīties filmu *Pūt vējiņi*, jo tās scenāriju pēc Raiņa lugas rakstījis Ziedonis.

Literāri fiksējis A. AUZIŅŠ

ZAKĪTIS GRIBĒJA MĀJĀS

Lasot jūsu publicētos patiesos stāstus, nolēmu aizsūtīt arī savu. Manai meitai Martai vienēr ir bijis savdabīgs skatījums uz lietām. Piemēram, triju gadu vecumā, ieraudzījusi ugunsgrāku, tā izsaucās: – *Malciņa cepas!* – Tipisks pilsētas bērns, mājlopus redzējusi tikai zoologiskajā dārzā. Pirms pāris vasarām, kad viņai apritēja piecdesmit, nokļuvām istā lauku sētā ar trušiem, govīm, ūdītājiem. Sajūsmai nebija gala. Truši tūlīt mums nodēvēti par zaķiņiem un, kamēr neviena nebija blakus, viens tika aizvests uz mežmalu. Radām dzīvnieciņu zem nīkulīgas eglītes. Kad jautājām, kāpēc viņa tā rīkojusies, meita atbildēja: – *Zaķītis gribēja mājās.* – Zem eglītes likusi, lai vilks neatrod. Tajā pašā dienā pazudusi. Iespiedušos stūrīti, atradām šo trušu rīti. Zaķiņiem taču vajagot ar kādu parunāties! Aprakstāmu sajūsmai izraisīja arī siena kaudze. Mēr tā gaidīja savu iekrāmēšanu šķūnā, meita paguva tajā ierakties un apmaldīties! Aizdūzījusi bezdelīgu ligzdu un noskaidrojusi, putniņi tādu taisa, viņa mēģināja pieslēgties īnīm smagās trepes – kāpšot augšā palīdzēt, viņai līdzī esot kas labāks par dubļiem un īnām. Kas? Košļājamā gumija! Putniņiem šot eiromāja. No govīm Marta sākumā baidījās, bet, līdzko apjauta, ka nekādas briesmas nebija, nebija dabūnama no kūts laukā. Abi ar mums bijām nomocījušies, nerātņi pieskatot. Vairākt brīdinājumā, lai neiet kūts stūrī, tomēr kas vienu ausi iekšā, pa otru ārā. Novērsāmies uz šiem desmit minūtēm, un meita pazuda. Atrast viņu izdevās viegli, jo no kūts atskanēja briesmīgs viens. Stīvām kājām metāmies iekšā. Govi bija vietā, aitas aplokā, bet no meitas redzama tikai galva. Iekritusi vircas bedrē! Pēc šī gadījuma visas nerātības bija kā ar roku atņemtas. Ilgi bijām redzējuši tik paklausīgu bērnu.

A. LASMANE

VASARAS NOMETNE EKSTRĒMISTIEM

Agrāk bija pionieru nometnes, pirms tam skautu un gaidu, bet tagad – kādas vien sirds vēlas un maciņš atļauj. Patiesībā reti kurš iedomājas, cik daudz dažādu prasību jāizpilda, lai tādu nometni saorganizētu. Jārūpējas gan par izpriecām, gan veselīgu miegu, gan higiēnu, gan pārtiku. Ja tiks atklāts, ka bērni lieko bojātu pārtiku, nometnes vadībai draud pārbaude un milzīgas nepatīkšanas. Nedod, Dievs, ja kāds bērns saslimst, vienkāršāk sakot, dabū mikstu vēderu. Tomēr tieši tā pirms pāris gadiem gadījās kādā visnotaļ labi organizētā nometnē. Pūsis vēmis un slikti juties, vadītāji satraukušies plēsuši matus no galvas. Kas zina, kā viss būtu beidzies, ja diennakts stundā, ko mēdz dēvēt par brīvo laiku, viens no vadītājiem nepamanītu uz nama karnīzes stāvam zēnu. Ievēlīcis puiku iekšā un pamatīgi nostostējies, viņš uzzinājis bīstamās uzvedības iemeslu. Izrādījās, neviens netika grasījies darīt sev galu. Bērni tikai spēlējušies. Spēle saukusies *Baļu faktors*. Gluži tāpat kā visiem zināmā amerikāņu TV spēle, ko vēl nesen pārraidīja TV5. Arī noteikumi tādi paši, bet medpunktā izmitinātais vēmējs bijis tikai viens no laimīgajiem spēles uzvarētājiem, kurš apēdis neiedomājamu ēdiena un kosmētikas maisījumu.

M. BRIEDIS

APOLITISKI PACĒLA KĀJU

Tas notika padomju laikos. Vecmāte bija meža atradusi visnotaļ apmulsušu erdelter jēru, un suņagabals pielipis kā banāla pirtsslotas lapa. Tā kā viņai jau bija kārtīgs /tas ir, mājas sargāšanai piemērots/ suns, bet mums vien mazs kvankšītis Džipiņš, *liellops*, ko nosaucām par Džimu, pārcēlās uz dzīvi pie mums. Varēja noprast, ka viņš kārtīgi iekalis zināšanas DOSAAF suņu skolā, jo saprata tikai standartpavēles, bet visu pārējo laiku uzmanīja, vai sāimnieks ko nepavēlēs. Pašam – pilnīgi nekāda *funktiera*. Taču reiz Džims beidzot saņēma un izrādīja iniciatīvu...

Kādu vakaru tēvs Džimu izveda pastaigā. Līdz bodei. Sastapis dažus draugus, tēvs iegrima sarunā un uz brīdi palaida suņagabalu brīvsoli /parasti tas nozīmēja 10 m rādiusu/. Tā arī toreiz – jau pēc mirkļa Džims laimīgi luncinājās ap vīriem, bet manu tēvu uzrunāja... saniknots milicis. Apolitiskais suns esot izrādījis necieņu padomju valsts varas iestādēm, apcūrajot milicijas mašīnas riepu! Apsūdzība smaga, par tādiem jokiem, kā zināms, tolaik varēja iznākt pamatīgas ziepes.

Galū galā viss beidzās relatīvi laimīgi. Tēvam gan nācās doties uz milicijas iecirkni, taču viņš tika vaļā vien ar neoficiālu 10 rubļu naudas sodu par sīko huligānismu...

V. ALEKSANDROVS

VISS TIEK KONTROLĒTS

Šis nav gluži mans stāsts, tomēr, izmantojot ka biju šajā notikumā iesaistīts, nolēmu to rakstīt un aizsūtīt DADZIM. Zigmunds dzīvo mājās. Viņam ir septiņi gadi. Visu pavasari augu vasaru zēns lūdza mammai, lai nopērk īti. Vasarai ejot uz beigām, mamma vairs arēja to paciest un, zinot, ka manā lauku mājā ir milzīgs, bet draudzīgs sanbernārs, palūdza mums atvest suni uz pilsētu. Es atvedu. Tagad mums būtu jāsaprot, ka suns nozīmē lielu līdību. Regulāri jāved pastaigās, jābaro... zināt – suns nav spēļu mantiņa. Īpaši jau šis gigants kā Roko. Tagad redzēju Zigmundu reiz dienā ar nevīstošu smaīdu un lepni eltu pavadiņu soļojam pa ielu. Līdz kaimiņu saimītiem, vilku sugas kucīti, sāka meklēties. Visi ārtņi suņu tēviņi sarosījās. Līdzko Roko tika atbrīvots, nereaģējot ne uz kādām pavēlēm, ās kucis virzienā. Zigmunds sākumā skrēja, klupa un beigās kā pelavu maiss vilkās līdz pie mums. Grasijs skriet un glābt, bet Zigmunda mamma nokāra mani kāpņu telpā un piemēģināja: – *Viss tiek kontrolēts!* – Tā arī bija, tētis mēr uzturējās blakus. Pēc četrām šādām aizvestēm Roko tika aizvests atpakaļ. Ko mums? Izlēma, ka grib kāķi.

J. DĀRZIŅŠ

PAUTANDU SALAS UN ĪSZEME

Mēs, daži draugi – es, Sandijs, Ina, Kaspars, Arčijs, Līga un Liene – esam tāda visai jancīga kompānija. Nevaram *tusēt* kā lielākā daļa mūsu vecuma ļautiņu, katru piektdienu *piesīkoties* kādā bārā. Vienkārši sēdēt, *sist klaču*, dzert un uz *meitiņiem* vai puikām /kas nu kuram vairāk interesē/ skatīties mums šķiet pārāk neinteresanti. Tad nu kādā reizē radās doma kopāsānākšanu un vīna dzeršanu apvienot ar tematisku stāstiņu mēļošanu, proti, katram vakaram noteikts temats un katrs kaut ko sagatavo. Izlozējam, kas kuram jādara, citam anekdotes jāsameklē, vēl kādam dzejoliši, man šai reizei pasaka, turklāt *pasīgelkina* tēma – viss par un ap *praidu* un šajā procesā ieinteresēto tautu.

Lai arī man literatūras mājās ir daudz, par šo tematu nekā piemērota. Nolēmu nemeklēt, bet uzrakstīt pasaku pats. Nemot vērā pašreiz aktuālos notikumus, gan tēli, gan sižets bezmaz vai acu priekšā... Tikai darbības vietas trūkst. Tā kā jāraksta kaut kas no pasaku sērijas, ierobežot sevi reālā telpā un vietā nevēlējos. Diemžēl mūsdienās daudzas vietas jau aizņemtas – Simtjūdžu mežu apdzīvo kaut kāds lācis, sivēns un sazin kas zaķveidīgs... Ko es tur jaukšos. Nekur nekā dzemē Pīters un pazudušie zēni līdinās, arī krokodils ar pulksteņi vēderā rāpo. Nedz personas, par kurām vēlos runāt, nedz notikumu pavērsieni tajā vidē neiederētos. Ja nu Pīters Pens ielidotu ne tur, kur vajag? Viss mans stāsts pajuktu! Ir vajadzīga kāda cita pietiekami nereaļa, bet tajā pašā laikā piemērota vieta...

Šorīt ieskatījos *Latvijas Vēstnesī*, laikrakstā, ko parasti nemēdzu lasīt. Un tur bija! Pat divas man piemērotas vietas! Pautandu salas un Īszeme* /nezinu, kas viņiem tur īss, bet nu labi, gan jau.../. Sāku rakstīt. Visu no paša sākuma.

– *Valpuķu Anna droši vēra vaļā ceļojumu aģentūras Tuklā Varde durvis un iegāja iekšā... Ielas burzma un visas pilsētai raksturīgās skaņas palika tur ārā, un kondicionētā gaisa vēsums jauno dāmu ieskāva no visām pusēm... utt.*

E. DREIERS

* *Latvijas Vēstnesis*, 113 /3481/, 19.07.2006. Valsts valodas centra informācija *Par pasaules valstu un teritoriju nosaukumiem latviešu valodā*.

Ālandu salas tagad ir jāsauc par Olandes salām. Islande par Īslandi.

Reiz Gūtenmorgens piecēlās no gultas, uzvilka bikses un devās izmest savu ierasto rīta loku – izgāja pagalmā, izņēma no pastkastītes avīzes un pagriezās, lai dotos atpakaļ mājā. Viņš mēģināja satvert durvju rokturi, taču nevarēja to vairs sataustīt. Pirksti grābstījās pa tukšu gaisu. Gūtenmorgens uzmeta acis klijām un pārsteigumā sastinga – roktura vairs nebija un māju arī nekur neredzēja. Viņš paskatījās apkārt un ievēroja, ka apkārt nekā nav – ne ēku, ne koku, ne ielas, ne cilvēku, pat ne kaimiņu suņa, kurš, lai vai kas, vienmēr bija sveicinājis Gūtenmorgenu, skaļi riedams.

Gūtenmorgens nobrīnījās un palūkojās lejup, kur arī pletās viens vienīgs tukšums. Viņš pacēla galvu pret debesīm, taču arī tās bija kaut kur pačibējušas. Visapkārt nekā nebija. Tajā brīdī Gūtenmorgens saprata, ka pēkšņi pavisam mīklainā veidā nonācis pilnīgi tukšā vietā, un tas mazliet biedēja, jo viņš nebija radis atrasties tādā stāvoklī. Vēl varētu saprast, ja tukšums būtu no iekšpuses. Nebūtu liela nelaime – to ātri varētu piepildīt kaut vai ar kefiru un desmaizēm, kas atradās virtuvē uz galda... Bet kā tikt galā ar tukšumu ārpusē? Tas bija Gūtenmorgenam neatbildams jautājums. Kaut kas nogājis greizi vai pat samaitājis! Viņš pamiņājās uz vietas, kur nekā nebija, un nolēma piezvanīt avārijas dienestam; labi, ka tālrunis palicis bikšu kabatā.

– Avārijas dienests, – telefona skaļrunī atskanēja balss.

– Sakiet, lūdzu... – Gūtenmorgens minstinājās, nevarēdams izdomāt, kā lai labāk uzdod jautājumu par tukšumu, – cik ir pulkstenis?

– Kā smeijies, laiks ir relatīvs jēdziens... Labāk

pasakiet, kur jūs patlaban atrodaties, jo reiz mums šitā pajautāja no Amerikas. Vai tad mēs varam zināt, cik tagad Amerikā rāda pulkstenis...

– Es neesmu Amerikā... – Gūtenmorgens iebilda.

– Kur tad?

– Tepat, stāvu pie savas mājas... gandrīz...

– Gandrīz! Ha, ha! Tā jau mēs noticejām... – iesmējās avārijas dienesta dispečers.

– Patiešām, es jums zvēru! Neesmu izkustējies no vietas un uz Ameriku it nemaz netaisos braukt! Ko man tur darīt? – Gūtenmorgens bija uztraucies.

– Nezinu gan, ko tur var sadarīt... vai mazums... Nu, labi, – balss klausulē jau skanēja pielaidīgāk, – vispirms atbildiet uz mūsu testa jautājumu, citādi pie jums nevarēsim ierasties.

– Labi, – piekrita Gūtenmorgens.

– Jautājums ir hrestomātisks, tālab pavisam vienkāršs, – paskaidroja klausulē. – Vai rādijs ir smagāks par svini?

– Ē... atvainojiet, bet es tos neesmu svēris, – tikai mīkli apdomājies, atbildēja Gūtenmorgens.

– Atbilde pareiza. Gaidiet, pēc stundiņas kādu atsūtīsim.

Stundas divas Gūtenmorgens joprojām miņājās tukšumā, līdz ieradās avārijas dienesta meistars ar instrumentu koferīti rokā. Viņš kaut ko paķībināja, kaut ko savienoja, tad kaut kas nosprakšķēja un viss nostājās savās vietās, arī kaimiņu suns rēja tāpat kā agrāk. Meistars atvadām piemeta pirkstus pie cepures un aizgāja, bet Gūtenmorgens paskatījās debesīs un pie sevis nodomāja: – Divains rīts, vai tik netaisās uz lietu...

M. BĒRZIŅŠ

Z. Zaharāna ilustrācija

KLUSIE TELEFONI

– Kā sauc slimību, ko dabū eskimosi no ilgās sēdēšanas uz ledus?

– Polaroids.

– Kā sauc bumerangu, kas nedarbojas?

– Nūja?

– Kuri putni nevij ligzdas?

– Dzeguzes.

– Pareizi, bet kāpēc?

– Tāpēc, ka dzīvo pulksteņos.

ĀFRIKAS MĒNEŠA NOSLĒGUMĀ

- Neparko uz zemes neejiet, bērni, Āfrikā staigāt. Āfrikā ir Pliners, Āfrikā ir Ždanc Āfrikā ir dusmīgs Dobels.
- Jauna garšviela – krokodilles.
- Jauna poza seksā – kokosa poza.
- Sievietēm turpmāk reizēm būs melnās dienas.
- Zelma savu vīru noindēja ar Ēģifti!
- Teiciens: Gana dzert, tā jau var par Sen galu palikt!
- Kafē – Četri balti krokodili.

VĒSTULES ŽURNĀLAN

- Draugs vakar mani sekā laikā nosauca par Džonu, bet Džons taču ir mūsu suns. Vai esmu palicis neinteresants?
- Jau kuro reizi redzu Bobīti ar ciema kuci. Viņš laikam mani krāpj.
- Vakar nolēmu, ka man tagad vīrieši patī labāk nekā sievietes. Esmu mazliet noba jies, ka sieva, bērni, vecāki un darba kolē nesaprātis. Vai man būtu pareizāk katru višķi informēt rakstveidā, vai labāk pazī publiski? Drauga gan man vēl nav, bet p Panorāmas diktors Blodons.
- Man ļoti neveicas darbā. Kā izeju parkā, tā atgadās sekss. Taisni vai darbs jāmaina. Daildārznieks Oskars.
- Spēlējām kārtis uz apģērbšanas. Es dabūju apvilkt tikai bikses, bet Roberts tika līdz pat mētelim un ziemas zābakiem.
- Pusgads cietumā, kur es strādāju par Ska rīti, man ir gājis labumā. Ļoti uzlabojās gr mošana.
- Raports. Lūdzu pārcelt mani no 4. rotas uz 2. rotu. Vismaz pa naktīm, jo 2. rotā die Laimdotis.
- Mums mājās ir dažādi dzīvnieki. Taču mar mūsu ģimenē mīl vairāk, ilgāk un kvalitatīvāk.

KLEKŠIŠI

DOMU RAKUMI

o dažādiem skolēnu rakstu darbiem

Čārlim Skalbem patik pasakās ieviest nepatīkšanas.
Čādu dienu Anna izstaigāja visus veikala plauktus.
Čāčausis cīnījās ar cittautu kaitēkļiem.
Jz pasaules dzīvo ne tikai naudas zagļi, bet arī draugu zagļi.
Čā kā Jānis ieradās par vēlu, viņam vairs nebija sēžamvietas.
Čāize ir cilvēka galvenā sastāvdaļa.
Čākolēni un vecāki apsveica skolotāju.
Čā r. 1. klases beigšanu.

Apkopojusi L. RUĢĒNA

BĒRNU LITERATŪRA

o dažādiem bērnu darbiem

Čārlsons teica, ka grib astoņas tortes, bet recītes pat nepagaršoja.
Čāonjai bija ogļaini mati.
Čālan patika grāmata *Emīls un Berlīnes zēni*, bet tas ir defektīvs.
ČāPepija tiešām neizaugtu liela, tad visi uz viņu rādītu ar pirkstiem.
Čāarī gribu tādu pērtikīti kā Pepijai, bet mamma neatļauj pat zirgu.
Čāgribēju, lai man nopērk mērķaķi, bet mamma nopirka kaķi un nosauca par sūsona kungu.
Čārlsons bija tāds puisēns, kurš domāja, ka ir īstais, un mācēja lidot.
Čāvējš uzpūta, tā Mērija Popinsa aizlidoja pa jumtu.
Čāonja un Birks gāja peldēties, jo alā nebija ūdens istabas.
Čāgad es gribu dzīvot uz jumta, bet durvis ir aizslēgtas.

Apkopojusi M. STRAUTIŅA

A. Liepiņš

12. KLAŠU SKOLĒNU PRĀTULAS PĀRSPRIEDUMĀ Mūdienu tehnoloģijas un cilvēku ikdiena

- Manuprāt, medicīnas ziņā varam būt tikai pateicīgi, ka mums ir ļoti labas tehnoloģijas, kuri ir nelaimīgi slimi.
- Šīs visas tehnoloģijas, iekārtas un agregāti ir ieauguši mūsu dzīvē, tā ir simbioze starp cilvēku un mašīnām.
- Mūsu pleci kļūst arvien smagāki zem šīs tehnoloģijas nastas.
- Tagad vairums cilvēku bez tehnoloģijas ir bezspēcīgi, paralizēti.
- Kafijas automāts tev uzvāra kafiju, izmazgā zobus ar elektronisko zobu birsti.
- Visas šīs tehnoloģiskās ierīces iedarbojas negatīvi uz dažādiem cilvēku organismiem.
- Bet no otras puses cilvēks ļoti pieķeras internetam.
- Tīrs, vēss, pašrocīgi veidots lins apņēmis augumu, kas dodas virtuves jeb ķēķa virzienā.
- Zāļu tēja vai govs piens, vai dzestrais akas ūdens – šķidrie rīta modinātāji.
- Nākotnes tehnoloģijas ir vēl atvērtas durvis, kas gaida, lai pa tām ieietu, ikvienam no mums ir iespēja to izdarīt.
- Sākotnēji cilvēks dzīvoja dabā: medīja, vāca, raka, karoja, ēda, dzēra.
- Nav patīkami, ka bērns, kuram ir tikai 6 gadiņi, no TV zina tikai vienu angļu vārdu un tas pats ir FUCK!

Izrakstījusi L. VĪTIŅA

PĒRLES NO 12. KLAŠU CENTRALIZĒTĀ EKSĀMENA PĀRSPRIEDUMA DARBA Literatūra ir... meklēšana

- Katram no mums ir pērles, ko dāvēt citiem.
- Literatūra ir kā garšīga torte – kad pagāršots mazs gabaliņš, rodas vēlme to ēst vēl.
- Literatūra ir spogulis, kurā mēs cenšamies saredzēt sevi, skatoties no dažādām pusēm, bet galvenais ir tas, ka nebaidāmies no sevis pašas.
- Literatūrā un sabiedrībā varonībai ir liela nozīme, jo cilvēki varonību atrod literatūrā.
- Arī pats Lāčplēsis nebija ideāls, viņa varonība, spēks slēpās ausīs.
- Lāčplēsis ir tas varonis, kas mūsu latviešu literatūrā ir visu varoņu tēvs.
- Mīlestības pārņemts cilvēks savās domās ir iztēlojies savu dzīvi sapņu pili ar rožu dārzu un rozā šokolādes konfektiem.
- Literatūra apskata vispārcilvēcīgus sarežģījumus.
- Kad redzu sevi kādu konkrētu jūtu vai īpašību trūkumu, es tveru pēc grāmatas, kuru esmu ieguvusi jau tuvu sev agrāk.
- Tas ir mistisks jautājumu cirks bez atbildēm.

Izrakstījusi L. VĪTIŅA

VĒSTURISKS IESKATS LATVIEŠU VALODAS EKSĀMENĀ

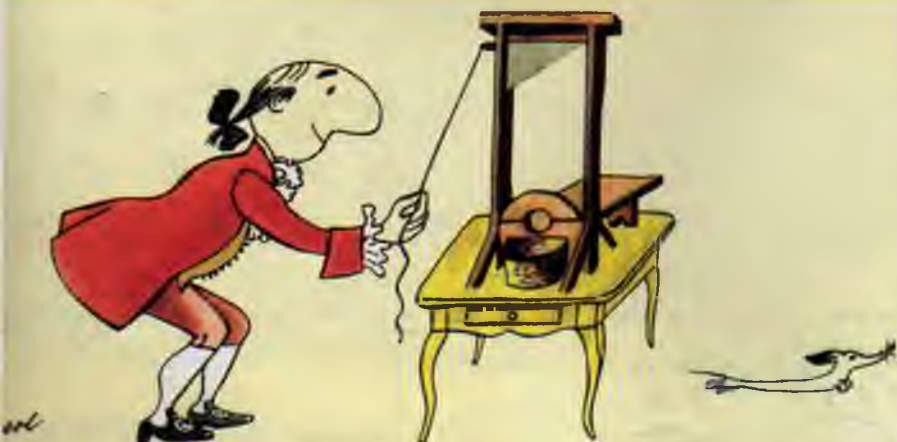
Bērībā es gribēju kļūt par bungu spēlmani. */bundzinieku/*
Saskarties un runāt ar cilvēkiem ir ļoti svarīgi. */satikties/*
Manam vīram patīk medīt zivis. */ķert/*
Mans dēls mīl ērci. */manam dēlam garšo mērce/*
Ziemā mēs ejam ar slēpēm, vasarā peldam upēs.
/slēpojam; peldamies/
Pa profesijai es pavārs. */mana profesija ir/*

Bērni vienmēr palīdz izrakt dārzus un pasēt dārzaugas.
/uzrakt; iesēt dārzaugas/
Man garšo zemogas ar pienu. */zemenes/*
Man ir kožaka ādas cepure. */kažokādas/*
Sojas ādai jābūt tīrai. */sejas/*
Es drīz strādāšu par kosmīķi. */kosmētiķi/*
Turaidā var nodarboties ar zirgu jāšanu. */jāt ar zirgu/*

KONKURSS

Kādas vēsturiskas personas attēlotas lejā redzamajās karikatūrās?
Pareizo atbilžu īpašnieki saņems DADŽA abonementu vienam mēnesim.
Atbildes sūtiet pa pastu līdz šā gada 5. septembrim.
Ieskaitītas tiks tikai tās atbildes, kas pienāks laikā. /Pasta zīmogs – 5. septembris/

HOROSKOPI SĒŅU LAIKAM

Auns 21.III – 19.IV

Jums viss kritīs uz nerviem. Stūrgalvīgā daba izpaušies ikvienā sīkumā. Ko darīt? Atcerieties: labāk būt kā bekai groziņā, nevis kā mušmirei, kas dabūjusi ar zābaku pa galvu.

Lauva 23.VII – 22.VIII

Jūsu trumpis nav sēņotāju nazītis un pilnākais grozs, bet gan jautrākās sēņotāju anekdotes, gardākās līdzpaņemtās maizītes un skaļā rikle. Neaizraujieties! Līdzilvēki var nejauši jūs aizmirst mežā.

Strēlnieks 22.XI – 21

Būsit trauksmais un nerīgs, tas izpaušies nekamā īgnumā: sēņu mašīnas tārpainas, visbeigroziņu jūs kaut kur neiti pazaudēsiet, tomēr beigsies labi, jo, pārbrīnājās, jūs sapratīsiet – neir tik slikti, kā sākumā lietotus taču nelija!

Vērsis 20.IV – 20.V

Apjēgsiet, ka mežā var atrast ne tikai sēnes, bet arī citas vērtīgas, saimniecībā noderīgas lietas. Nelaieme tikai tāda, ka, pārnesot mājās ko pārāk vērtīgu, tuvinieki var jūs nesaprast.

Jaunava 23.VIII – 22.IX

Jūs kļūsiat īpaši jūtīga, grībēsies par kādu parūpētību, tādēļ ierastās sēņošanas vietā labāk palieciat mājās un apmainiet ūdeni savā tējas sēnes burciņā, apčubiniet to, atceroties mūžseno teicienu: mēs esam atbildīgi par tiem, ko pieradinām.

Mežazis 22.XII – 19

Indīgas varbūt ne tikai nes, bet arī ļaužu valc. Ja spēsiet tām turēties, ar filozofisku mieru, spēsiet no sēņu sēnēm un piejatlasi vērtīgās baravikas gailenes.

Dviņi 21.V – 21.VI

Esiet piesardzīgi savos kļūjumos pa zilajiem siliem. Pirms iegādāties Ziemeļeiropas sēņu noteicēju, noskaidrojiet kurā mežā, (vai vispār mežā) jūs vispār atrodaties.

Svari 23.IX – 23.X

Šis ir jūsu gads! Tomēr nepārspīlējiet. Ne viss, kas salasīts, uzreiz jānes uz tirgu. Citādi lielā vēlme ātri tikt pie kāda lieka latiņa var beigties ar nepatīkamu izskaidrošanos ar varas pārstāvjiem.

Ūdensvīrs 20.I – 18.

Galvenais laikus izejiet mājās, lai pagātu uz vilci Rīga – Krievupe, citādi sēšana var beigties ar neizvēlās dzīves apceri viekrōgā.

Vēzis 22.VI – 22.VII

Neejiet mežā!!! Laiks apzināties, ka mežs jau sen atnācis pie jums. Mūsdienās sēnes sauc par šampinjoniem. Tās aug burciņās. Lielās, iegarenās plantācijas atradīsiet tuvākā lielveikala plauktā.

Skorpions 24.X – 21.XI

Necentieties atcerēties visu sēņu latīniskos nosaukumus. Sēnes būs jālasa mežā, nevis grāmatās vai pirkstu starpās.

Zivis 19.II – 20.III

Tas, ka sēnei ir galva, nenožīmē. Teikšu konstatā – apēdot mušmīri, jums prāta būs ne vairāk sēnei.

Zvaigžņu lietū skatījās MĀSINĀS VĀVUI

Krustvārdu mīkla

Slieka

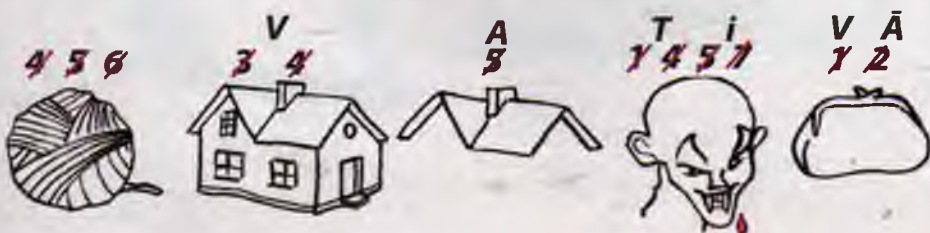
Vārdi mīklā jāraksta viens pēc otra. Vārda pēdējais burts ir nākamā vārda sākums

JAUTĀJUMI

1. Sveša galva /.../. 2. Oļas /sin./. 3. Samalt miltos /sin./. 4. Kļūst, rodas. 5. Tenku vāceļi /sin./. 6. Kad nulķis ieņem /.../ amatu, ar viņu apietas kā ar ģēniju. 7. Piekukulot /ceļu policiju, amatpersonas/. 8. Sobaltdien, patlaban /sin./. 9. Piezīdies kā /.../. 10. Pielūgsmes objekts. 11. Jo garākas rokas nakšņniekam, jo mazāk var ticēt viņa /.../. 12. Labāk /.../ krūzē nekā zilonis zupā. 13. Kaulu kambaris, nērdēlis. 14. Čūka dubļus vienmēr /.../. 15. Ar prātu vairāk padara nekā ar /.../. 16. Diedēlnieks /sin./. 17. Dedzinoši, asi sūrstoši, bet ne visai stipri sāp. 18. Uzskoda pie alus, šņabiša /sar. val./. 19. Āreče /sar. val./. 20. Sievas māte /sar. val./. Sastādījusi VIZMA KRONĪTE

RĒBUSS

15. numura krustvārdu mīklas atbildes

S	M	A		B	S	L		M	M	I		L	K
E		S		A	2	I		T	K		U	4	
I	Z	D	E	R	G	S		P	I	L	E	L	M
		A	S	E		S	6	L		I	7	Ā	
E	R	S	Ā	T	I	N	E	V	E	L	E	T	O
G		K			U	9	A		10	E		11	
N	I	L	I	K	S	T	E	N			V	A	H
		S	12	S		I	13	E		S	14	U	
S	K	E	N	T	I	E	M	S	A	T	S	K	D
K		R			A	16	S		17	E		18	
A		E	A		S	A	A	T	I		A	R	
		N	19	T	R	20	V		T	21	K		
I	S	S	K	E	P	A	S	A	M	E	K	S	K
N	22	A		L	23	Z		L	24	R		K	25
R	A	K		E	B	O		K	U	A		R	E

15. numura rēbusa atbilde ir:
ROKA ROKU MAZGĀ

Lielsais Brīnumzemes šovs

Sestdienās
20:15

3 **Lielo Brīnumzemes Šovu**

Skaties TV3 ētērā

**Turi augstu savu karodziņu,
mans dēls!
Un nes Latvijas tēlu
lepni pasaulē!**

